

PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz

13 – 14/ 2022

8. července – 11. srpna

Distribučováno 6000 výtisků v Písku, Protivíně, Čimelicích a širém okolí

ZDARMA



TÉMA A OHLÉDNUTÍ:
Písecký bazén či akvapark...



PÍSECKÝ SVĚT

– ceník inzerce od 1. 1. 2022

- celobarevný regionální kulturně-zpravodajský čtrnáctideník s pestrým obsahem
- vychází každý druhý čtvrtek, náklad 6000 ks, okamžitě distribuován ZDARMA v Písku a okolí, od Čimelic a Mirotic po Protivín, Záhoří, Putim
- v elektronické podobě volně dostupný on-line, archivovaný na www.piseckysvet.cz
- CENY JSOU KONEČNÉ, v Kč, nejsme plátcí DPH.

TIŠTĚNÁ INZERCE:

základní ceny + rozměry

(vždy šířka x výška v centimetrech; základní sazba je třísloupcová, šířka sloupce 6,5 cm)

- 200-300,- řádkový inzerát v rámečku
- 650,- 1/16 strany = 6,5 x 4,7 cm („vizitka“)
- 1200,- 1/8 strany = 6,5 x 10 cm nebo 10 x 6,5 cm nebo 13,5 x 4,2 cm
- 2050,- čtvrtstrana na šířku nebo na výšku = 13,5 x 9,7 cm nebo 10 x 13 cm
- 2700,- třetina = 6,5 x 26,5 cm (celý 1 sloupec) nebo 20,4 x 8,5 cm (celý podval)
- 3800,- půlstrana na šířku n. na výšku = 20,4 x 13 cm, 10 x 26,5 cm nebo 13,5 x 20 cm
- 6900,- celá strana = 20,4 x 26,5 cm

Dle dohody: jiné rozměry inzerátů, PR články a rozhovory.

Grafické zpracování inzerce (návrh + dvojí korektura): dle náročnosti 300 – 1500,- Kč.

SLEVY: opakování 3 x = sleva 10 %; pro dlouhodobé inzerenty individuální slevy.

• **Neziskovým organizacím, školám atd. poskytujeme 50 % slevu, příp. slevu podle smlouvy**

PŘÍPLATKY: titulní strana: +200 %; zadní strana: +100 %; str. 2: +50 %; str. 4 a 5: +25 %

INZERCE NA WEBU:

• **v rámci celoroční spolupráce propagace na www.piseckysvet.cz ZDARMA dle dohody.**

• **BANNER** s prolinkem: 1.100,- / měsíc

• **KOMERČNÍ ČLÁNEK:** 550,- / jednorázové publikování + sdílení na FB

KONTAKT:

inzerce@piseckysvet.cz,

tel. 607 777 993

(i SMS, ozveme se Vám obratem)



PÍŠTE NÁM své názory!

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvte na předání písemné verze na tel. 607 777 993. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat také na www.piseckysvet.cz.

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA. Další čísla vyjde ve čtvrtek 11. srpna. Uzávěrka inzerce vždy v pondělí před vydáním.

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na mnoha desítkách distribučních míst. Seznam hlavních distribučních míst

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Kulturní dům Písek, nářb. 1. máje 1605
- TRAFIKY V CENTRU MĚSTA
- Divadlo Pod čarou, Týrsova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Zimní stadion, Na Výstavišti 493
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Dům dětí a mládeže Písek, Švantlova 2394
- Základní umělecká škola, Nádražní 1032/27
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drličov, Pekařství U Slona
- Pekařna Pekar, Pekařna Bernartice – Racek
- Samoobsluha COOP, POGRR, Pramen, Spar
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Dvojčíslo 13-14/2022, redakční uzávěrka: 6. 7. 2022

Evidenční číslo MK ČR E: 211 63

ISSN 2464-7519

Vydává Občanské sdružení Písecký svět, z.s., IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20.11.2009.

Web: www.piseckysvet.cz

e-mail redakce@piseckysvet.cz. Bank. spojení:

5015117001/5500 (Raiffeisenbank)

REDAKCE: Mgr. Zdenka Jelenová (tištěné noviny),

e-mail: jelenova@piseckysvet.cz

Ing. arch. Martin Zborník (webové stránky),

e-mail: zbornik@piseckysvet.cz

Telefon do redakce a inzerce: 607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

Přetiskování obsahu POVOLENO, ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.

Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.

© OS Písecký svět, z.s., 2022



NEJTVRDŠÍ HASIČ NA SVĚTĚ je Michal Brousil z Písku! Už v roce 2019 se stal úřadujícím mistrem světa na Světových hasičských hrách v prestižní disciplíně Toughest Firefighter Alive (TFA), které se konaly v Číně. Letos v portugalském Lisabonu svůj světový mistrovský titul obhájil. Tohoto pozoruhodného a zároveň skromného sportovce – Písečáka – můžete více poznat na Youtube kanálu Města Písek.



NEJLEPŠÍ STUDENT 2022 MICRO-RISC je letošní absolvent písecké průmyslovky! Ve čtvrtek 23. června si maturant třídy A4.E, obor elektrotechnika, Pavel Pewner, slavnostně převzal v Jičíně ocenění v soutěži „Nejlepší student roku 2022“ v kategorii Technik. *Martin Bartuška, SPŠ Písek*



MESADA PÍSEK OSLAVILA 20 LET: Narozeninová oslava se uskutečnila ve čtvrtek 16. června, nejprve prezentací v Městské knihovně Písek, a poté večer beneficí v Divadle Pod Čarou, kde zahrála kapela Závodní ovce. Samozřejmě nechyběl pořádný dort! *Foto Martin Zborník*

O synchronicitě myšlenek, našich přáních a respektu

Nevím, kolik ze čtenářů Píseckého světa má vůbec nějaký vztah k víře v Boha (či některého boha), kolik jich alespoň občas přemýšlí o věcech „nadpozemských“, kolik jich spadá do kolonky takzvaných „něcistů“ („Inu, NĚCO nad námi asi existuje...“), kolik je tu mezi námi skeptiků, kteří odmítají být i jen tu možnost, že by člověk mohl vůbec zjistit, zda cosi božského existuje, a kolik je tady těch, kteří spadají či se sami o své vůli zařazují do široké skupiny „ateistů“...

Netušíme to ostatně často ani o lidech, které potkáváme často – ne každý má potřebu se o záležitostech duše, víry a naděje bavit nahlas. A naopak jiní tyto myšlenky sdílejí bez problémů, dá se říci i rádi – jak ostatně víme i o některých našich stálých externích autorech. Jsou mezi nimi lidé z různých výše naznačených příhrádek. Mohu s čistým svědomím říci, že udržuji velmi blízké vztahy s lidmi nejrůznějšího přesvědčení či vyznání. A že jsem tomu opravdu ráda. Já sama – v současném bodu své životní cesty – jsem přesvědčena, že člověk existuje v několika „skořápkách“, kterým můžeme říkat třeba tělo, duše, duch – a vědomí Já. Tohle mi teď tak nějak nejvíce dává smysl, ale hádat se o to s nikým nebudu. Mnohem důležitější mi přijde, abychom k sobě navzájem zachovávali respekt a ohleduplnost. I napříč generacemi. A také tváří v tvář své vlastní omezenosti a konečnosti. Jak nádherně o tomhle všem dnes hovoří Katka Literáková z píseckého Athelasu... Opět jeden rozhovor, který si zcela jistě najde pozorné čtenáře.

Katka píše mimo jiné o tom, jak se lidé navzájem mohou podporovat a udržovat při životě smysluplné nápady. Zatím ještě považují vydávání Píseckého světa za smysluplné – a děkuji všem, kteří nás podpoří alespoň tou pomyslnou jednou kávou měsíčně. Je vás čím dál víc, kteří se řadíte k našim pravidelným dárcům. DÍKY!

ZDENKA JELENOVÁ



MILÁ ČTENÁŘKO, MILÝ ČTENÁŘI

– mohli byste postrádat 50,- Kč měsíčně?

Pokud se Vám Písecký svět líbí, prosím podpořte nás alespoň pár korunami – **POMOŽTE udržet tyto nezávislé noviny a web www.piseckysvet.cz!**

Nejsme příjemci státních, městských ani evropských dotací a nejsme propojeni s žádnou politickou či zájmovou skupinou. Jsme tu pro občany, přispíváme k transparentnosti radnice, různorodosti občanských a kulturních aktivit, podporujeme neziskovky, charitativní projekty i ekologickou osvětu, nabízíme prostor otevřený Vaším názorům.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový či jako měsíční příkaz – můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili, nebo dokonce podporují pravidelně.

Každý dárci může od redakce získat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci.

Děti zahrály seniorům o sluníčku

Děti ze školní družiny při ZŠ J. K. Tyla navštívily ve čtvrtek 16. června po dvouleté odmlce, způsobené covidovou krizí, seniory v Domovince. Babičky

a dědečky přišly potěšit svým vystoupením. Pod vedením paní vychovatelek uvedly pohádku „Jak se Slunko nudilo“, zahrály na kytary a zazpívaly, před-



nesly básničky o zvířátkách a vystoupení zakončily dívky z tanečního kroužku sérií tanců. Divákům poslaly spoustu úsměvů a vzdušných srdíček.

V závěru děti babičkám a dědečkům předaly dárečky, které ve družině vyráběly. Rozloučily se s přáním krásných dnů plných sluníčka a pohody. Za své vystoupení skládily upřímný potlesk.

VLASTA VLASATÁ, vedoucí vychovatelka ŠD
foto: Marcela Lejčarová

Písecká Diakonie působí ve městě už 30 let

Diakonie je jedním z nejvýznamnějších nestátních poskytovatelů sociálních služeb v Písku. Mimořádné výročí si připomněla v sobotu 25. června Zahradní slavností pro širokou veřejnost s podtitulem „Babičko a dědo, jdeme k vám na návštěvu!“

V areálu zahrady domu s pečovatelskou službou na Jiráskově nábřeží čekalo na návštěvníky vystoupení kapely Napořád, tanečního souboru TCS Louisiana, Mažorettek Písek a zazpívaly také Bábiny di Putim a Kamarádi z pískoviště. Pro děti byly připraveny zábavné hry a oblíbené malování na obličej.

„Diakonie Písek svoji činnost provozuje bez přerušení již tři dekády. Klientům zajišťujeme zejména pobytové služby v Domově pro seniory Domovinka a Domově se zvláštním režimem Vážka. Kromě toho poskytuje písecké středisko Diakonie terénní pečovatelskou službu a domácí zdravotnickou péči. Mnoho let je také kontaktním místem

České Alzheimerovské společnosti,“ shrnuje aktuální nabídku služeb ředitel Diakonie Písek Petr Hladík.

Písecké středisko nese název Blanka. Jde o křestní jméno jedné z prvních diakonek, obětavé ošetřovatelky paní Blanky Václavíkové, která ve středisku dokončila svou životní cestu. Poslání Diakonie se od dob jejího vzniku nezměnilo. Vždy byla na prvním místě služba a pomoc lidem, kteří se nacházejí v nouzi způsobené zdravotním nebo sociálním handicapem, či krizovou situací, do níž se dostali.

Foto Lucka Trčková Závorková



Ředitel Diakonie Písek Petr Hladík



Zprávičky z Písku a okolí

V Sovově ulici začne rekonstrukce

Demolici výměňkové stanice v ulici Karla Čapka budou 11. července zahájeny stavební práce související s rekonstrukcí objektu v Sovově ulici a jeho přebudováním na domov pro seniory. Za 22 měsíců by stavba měla být dokončena. „Výměňkovou stanici je třeba zbourat. Bude bohužel také nutné na výjimku pokácet několik dřevin v době vegetace, které však budou podle projektové dokumentace nahrazeny,“ řekl Michal Fiedler z odboru investic a rozvoje. Kácení bude rozděleno na etapy podle toho, jak budou postupovat stavební práce. Na výjimku je povoleno pokácení 15 z 31 stromů. V budově bývalého internátu vznikne pobytové zařízení pro seniory s kapacitou 57 míst v jedno- a dvoulůžkových pokojích. Zakázku se městu podařilo vysoce ušetřit za 183,7 milionu korun bez DPH, dodavatelem je firma STRABAG, a. s.

-MŮ-

Pořadatelé mohou žádat o záštitu starostky

Odbor školství a kultury upozorňuje všechny zájemce na možnost podání žádosti o dotaci na pořádání kulturních, sportovních, volnočasových

a společenských akcí v rámci vyhlášené 2. výzvy 2022 do dotačního programu Záštit starostky města Písek. Termín pro přijímání žádostí je od 1. 8. do 12. 8. 2022 do 12.00 h. Realizace projektů od 1. 6. do 31. 12. 2022. V písemné podobě je potřeba žádost doručit na podatelnu Městského úřadu Písek a v podobě elektronické ji spolu s vloženými přílohami ve formátu PDF odeslat e-mailem na adresu zastity@mupisek.cz. Celý text výzvy a veškeré informace: <https://granty-pisek.cz/cs/zstity-starostky/vyzva-2022/>.

Referendum o rekonstrukci starého bazénu NEBUDE

Místní referendum, v němž se lidé měli vyjádřit k tomu, zda chtějí, nebo nechtějí opravit a modernizovat stávající plavecký bazén, se neuskutečnil, protože nebyla splněna podmínka usnesení, které Zastupitelstvo města Písku přijalo v květnu. Zastupitel sice rozhodl o vyhlášení místního referenda, ale za podmínky, že městský úřad zkontroluje podpisy pod peticí podporující vyhlášení všelidového hlasování podle zákona o místním referendu. Na podpisových arších však chyběla data narození, která zákon vyžaduje.



Vladimír Teringl: Portrét a postava ve fotografii

Výstavu píseckého fotografa můžete zhlédnout ve vodňanské synagoze až do 21. srpna.

INZERCE

PÍSECKÉ KULTURNÍ LÉTO 2022

1-12/7 MEZINÁRODNÍ HOUSLOVÉ KURZY O. ŠEVČÍKA
9/7 KINO NA KOLEČKÁCH – VÝŠEHRADEK FYLM – 21:30 – Polackého sady
14/7 MRKOPLAŠ – koncert – 19:00 Polackého sady
21/7 DĚTSKÉ ODPOLEDNE S RADKEM BARBULÁKEM – 17:00 Polackého sady
22/7 KINO NA KOLEČKÁCH – HÁDKOVÍ – 21:35 Polackého sady
28/7 BONSAI 2.3 – koncert – 19:00 – Polackého sady
5/8 JAZZ IN PÍSEK – 16:00 – Polackého sady
6/8 JAKOU BARVU MÁ PÍSEK – 10:00 – Polackého sady
11/8 PÍSECKÁ PĚTKA – k tanci i poslechu – 19:00 – Polackého sady
13/8 KISSPARTY LIVE – 19:00 – Výstaviště
14/8 KINO NA KOLEČKÁCH – PREZIDENTKA – 21:00 – Polackého sady
18-21/8 MEZINÁRODNÍ FOLKLORNÍ FESTIVAL
20/8 VŠECHNY CHUTĚ SVĚTA – gastro festival – 19:00 – Výstaviště
25/8 STRINGS – koncert – 19:00 – Polackého sady
26/8 KINO NA KOLEČKÁCH – PO ČEM MUŽI TOUŽÍ 2 – 20:30 – Polackého sady
8-10/9 NEOBYČEJNÝ FESTIVAL LOUTKOVÝCH DIVADEL
9-11/9 COOL V PLOTĚ
16/9 PODZIMNÍ STUDENTSKÁ – 10:00 – Polackého sady
17/9 PÍSECKÝ FESTIVAL VÍNA – 13:00 – Polackého sady

CENTRUM KULTURY MĚSTO PÍSEK www.centrumkultury.cz

MĚKS úterý 26. července od 19 hodin
Dům kultury Protivín
SETKÁNÍ SE SOUBOREM MUSICA BOHEMICA VIVA

Komorní verze souboru Musica Bohemica pod vedením uměleckého vedoucího Jaroslava Krčka.

Obsazení:
Jan Marek – housle / Miljo Milev – viola / Jan Krček – violoncello / Gabriela Krčková – hoboj / Jan Hejhal – klarinet / Karel Jakubů – zpěv / Jaroslav Krček – varhany.

Vstupné 150 Kč

Odešla osobnost, která bude Písku neskonalé chybět

Jiří Škoch (24. dubna 1938, Písek – 25. června 2022) byl český fotograf, sociolog a výtvarný pedagog. Poprvé vystavoval v roce 1962 v Písku. Byl přítelem básníka Bohuslava Reynka a v letech 1967 až 1975 vytvořil cyklus fotomontáží **Petrkov Bohuslava Reynka**. Roku 1970 byl podmíněčně odsouzen na čtyři měsíce za takzvanou urážku socialismu.

Jiří Škoch se narodil 24. dubna 1938 v Písku. Po ukončení obecné školy a měšťanky nastoupil v roce 1953 ke studiu fotografie na Průmyslové škole grafické v Praze u profesora Rudolfa Skopce, které ukončil v roce 1957. Po ukončení studia a absolvování vojenské služby v roce 1959 začíná pracovat jako fotograf v Archeologickém ústavu Československé akademie věd v Praze. Spolupracuje s Československým spisovatelem a s edicí Klub přátel poezie. V roce 1963 se setkává s grafikem a básníkem Bohuslavem Reynkem, a je to začátek dlouholetého přátelství. Od roku 1964 pracoval jako nezávislý výtvarný fotograf, vznikaly první fotomontáže a začátek cyklu „Pohádky”.

V roce 1965 odjíždí na pozvání archeologa profesora Wolfganga Dehna do západního Německa, kde se seznamuje s Otto Steinertem, jenž mu zajistil dvouměsíční studijní pobyt ve Volkwangschule Essen. Od roku 1967 až 1973 vyučuje fotografii na Střední filmové škole v Čimelicích a studuje sociologii kultury na Filosofické fakultě UK Praha. V letech 1967 až 1975 vytváří cyklus fotomontáží Petrkov Bohuslava Reynka. V roce 1970 se žení.

Za urážku socialismu ve fotografické ročence je odsouzen na čtyři měsíce podmíněně. V letech 1971 – 1973 připravuje diplomovou práci „Výzkum fotografických autorů” a od

roku 1973 až do roku 1991 vyučuje fotografii na Učňovské škole, později na Středním odborném učilišti v Praze. Od roku 1991 pracuje jako sociolog v Československé televizi. V roce 2001 mu byl ze zdravotních důvodů implantován kardiostimulátor a v roce 2003 mu byla zavedena další elektroda do levé srdeční komory. V roce 2004 odchází do důchodu a vrací se do Písku, do rodného domu „U Škochů“, kde žil jako šťastný a spokojený důchodce.

V roce 2008 natočil režisér Petr Skala (také písecký rodák) o jeho životě a díle dokumentární film v rámci cyklu Výtvarnické konfese, který osobnost Jiřího Škocha velice citlivě představuje.

Jiří Škoch pracoval formou fotomontáže, překrýváním dvou nebo více negativů, čímž dosahoval značné surreálnosti a poetiky. Svým postupem se do značné míry navracel k původním kořenům fotografie, kdy samotné dílo vzniká až jeho vyvoláním.

S tvorbou Jiřího Škocha se měla veřejnost přiležitost seznámit na mnoha výstavách. Ta úplně první se konala v roce 1962 v píseckém muzeu, další pak v Ústí nad Labem, Mostě, Pardubicích, Praze, Českých Budějovicích a znovu několikrát v Písku. Vystavoval i v zahraničí, například v Paříži, Berlíně a Budapešti, na dalších výstavách se podílel s domácími i zahraničními umělci.

„U Škochů“, půvabný domeček naproti Děkan-skému chrámu v Písku opustil jeho domácí pán, člověk velké duše a ve své skromnosti člověk velkého umění.

V roce 2013 jsem Jiřímu Škochovi připravila výstavu u příležitosti 75. výročí narození. Drobný katalog, který mu vydal jeho dlouholetý přítel fotograf a nakladatel František Nárovec, obsahoval následující text PhDr. doc. Jaroslava Meda, CSc., který výstavu zahajoval. Cituji jeho část:

„O Škochově fotografování bylo již leccos řečeno a napsáno a všichni, kdo jakýmkoli způsobem ko-



Vernisáž v Prácheňském muzeu 6. 11. 2013, zleva Fr. Nárovec a Jiří Škoch s manželkou, foto V. Komarová



Na vernisáži zahráli synové Jiřího Škocha Ondřej a Štěpán zhudebněné básně Bohuslava Reynka a Suzanne Renaud, foto V. Komarová

mentovali jeho dílo, shodně konstatovali, že tvoří často pomocí fotomontáže, jež má blízko k výtvarné a literární koláži. Chápeme-li takto Škochovu imaginaci, dělí nás už jen krůček k pochopení Škochova neokázalého, ale o to hlubšího vnímání křesťanského světa, v němž jsou věci ve Stvořitelově dlaní míseny a přetřásány jakoby s láskyplným humorem, který nechává vyrůstat stromy v okapních rourách a nebe zrcadlí v kalužích. Ano, veškeré fantaskní nesouvztažno Škochových fotomontáží či citlivým okem ozářený písecký detail jsou, ať chceme či nechceme, chválou stvoření, v němž dostává smysl každá realita, již budujeme mýtny našeho domova na této zemi. O příteli Jiřím Škochovi by se dalo mluvit ještě dlouho, ocenit jeho úžas i souznění s dílem Bohuslava Reynka, jehož Petrkov Škoch doslova fascinoval – ale to už by byly jen detaily na jeho celoživotní pouti za fotografiemi, jimiž chtěl a chce zmnožit náš život a připomenout krásu každého okamžiku v proudu pomíjivosti. A za každý takový okamžik, zachycený citlivým okem Škochova fotografického aparátu, mu patří náš opravdový a upřímný dík.“

V uplynulém týdnu byla na Vysočině, v humpolecké 8smičce – centru výtvarného umění, zahájena výstava „Jdu prachu samotou s průhledy do zahrady: Reynek v dialogu“, kde jsem v poděkování četla i jména Jiřího Škocha a Františka Nárovce. Škochova dnes již ikonická fotografie Bohuslava Reynka s volavkou, kterou přivezla do Petrkovy při jedné z mnoha svých návštěv Věra Jirousová, má svoje místo v expozici.

Fotografie Jiřího Škocha zůstávají v píseckém prostoru už napořád, v němž zaujímají svoje nezastupitelné místo a vypovídají pozoruhodný příběh o člověku.

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ

BAZÉN • BAZÉN • BAZÉN – starý, nový, – bude v Písku vůbec nějaký???

Asi nejtruchlivější na tom celém neskutečném bláznění kolem píseckého bazénu / akvaparku jsou pro mne vzpomínky, které se mi vždycky vynoří... Krásné letní dny, vedro... A zaplněná zelená plocha pod městskými hradbami, skvělý padesátimetrový bazén, kterým jsme se chlubili všem tůristům, hřiště na plážový volejbal pořád plné, mrňousové pobíhající všude kolem...

Na svou dobu téměř dokonalý bazén byl v Písku postaven v polovině 80. let. Odrostlo v něm několik generací dětí. Dlouho se diskutovalo o tom, jak to ti komunisti zkazili, když nedokázali propojit areál s řekou a blízkým ostrovem – a jak by to v budoucnu mohlo být dokonalé... Pak se ovšem události odvíjely jinak.

V posledních týdnech proletěla internetovým prostorem smršť prohlášení a výzev všech možných píseckých služebně starších i mladších politiků a rádobý-politiků, kteří cítí neskonalé nutkání vyjádřit se k tomu, co a jak teď s bazénem DÁL. A samozřejmě je opět ve hře – pokolikáté už – znovu referendum... Přátelé, Písečáci – co vy si o tom myslíte? Zkusila jsem jen tak trochu zalistovat paměti a starými články... Ale bylo to opravdu nekonečné.

OHLÉDNUTÍ ČASEM...

O novém bazénu se začalo uvažovat po velkých povodních v roce 2002... (zdroj: <https://www.facebook.com/novybazenPisek/> a <https://www.mesto-pisek.cz/zapisky-a-hlasovani-zastupitelstva-mesta/ds-1044>)

Vznikl projekt na rekonstrukci – výstavbu nového bazénu na stávajícím místě pod hradbami. Proti tomu se ozvala skupina architektů, kteří vyvolali velkou veřejnou diskusi, a nakonec MÍSTNÍ REFERENDUM, které bylo spojeno s prezidentskými volbami v roce 2013.

Leden 2013: Lidé v Písku v místním referendu rozhodli o tom, že bazén bude stát jinde. Účast v referendu byla 44,5 procenta. Pro přemístění plánovaného akvaparku se vyslovilo 9471 hlasujících, 1042 podpořilo projekt radnice. Podle něj měl akvapark za zhruba 190 milionů korun vzniknout na místě, kde stojí současný bazén.

9. 11. 2015: „Začínáme pracovat!!!“ Minulý týden byl v jednacím řízení bez uveřejnění vybrán projektant bazénu – Projektal architekti, s.r.o. Ter-

mín pro zpracování všech stupňů projektové dokumentace je 30. 11. 2016.

15. 3. 2017: Po 8 letech přešlapování je konečně jasněji! Zastupitelstvo města minulý týden schválilo výstavbu nového plaveckého bazénu pod lesnickou školou. Realizovat by se měl kompletní stavební program, tj. vnitřní bazény, venkovní bazény i wellness, vše do 250 mil. Kč bez DPH. Do konce května se bude projektovat, v létě proběhne výběrové řízení na realizační firmu a na podzim bychom se mohli dočkat prvního výkopu. Stavba by měla být dokončena do jara 2019.

7. 12. 2017: Písecké zastupitelstvo právě dalo bazénu pod lesnickou školou zelenou! Ještě do konce roku bude vypisováno výběrové řízení na zhotovitele stavby. Cena, kterou by stavba neměla překročit, je 283,6 mil. Kč bez DPH. Pro: 16 (Anděl, Drnec, Franců, Hladký, Hořánek, Janovský, Keclík, Knot, Krejča, Kulíč, Průša, Reichl, Sládek, Trambová, Tyll, Vanžurová). Proti: 6 (Brož, Hladík, Chytrý, Ondřích, Uhlík, Veselý). Zdržel se: 3 (Gavlas, Lejčar, Vodička)

18. 9. 2018: „Bazén se stal nepochybně velkým předvolebním píseckým tématem. Na včerejší veřejné debatě ve Sladovně pak nesměla tato otázka chybět. Z odpovědí zúčastněných je vidět, že Písečáci se ani v příštím volebním období v kvalitním a moderním bazénu nevykoupou. I kdyby se začala řešit nejvíce podporovaná varianta rekonstrukce stávajícího bazénu, včetně úvodních dohadů, co vlastně nové zastupitelstvo chce, referenda, projektu a povolovacího procesu se dostáváme na hranici 3 – 4 let. Pak by se samozřejmě musel stávající bazén minimálně na rok kompletně zavřít, tak jako v Táboře, kde momentálně probíhá první etapa rekonstrukce stejného typu bazénu jako v Písku (za 117 mil. Kč). Projekt pro nový bazén je připravený se všemi povoleními a je možné okamžitě stavět. Nikde není psáno, že je třeba mít vše hned, stavba se dá etapizovat podle možností rozpočtu. Ale je vidět, že zastupitelé mají raději nekonečné otázky a dohadování.“



Vizualizace bazénu pod lesnickou školou

A jaký postoj zaujímaly jednotlivé kandidující strany a hnutí? **J. Hořánek (ANO 2011)** – chce normální bazén pro plavání bez akvaparku, bez venkovních bazénů, nový za cca 200 mil. Kč v kasárnách; **M. Brož (Piráti)** – chce uspořádat referendum a zeptat se na dvě varianty: 1. zda opravit stávající bazén do 170 mil. Kč, nebo za 2. postavit nový v kasárnách spolu se sportovní halou za celkových 600 – 700 mil. Kč; **K. Vodička (KSČM)** – žádný bazén voličům během příštích 4 let neslibují. Ale chtějí se zeptat referendem na možnost jeho výstavby v kasárnách spolu s halou za celkových 600 mil. Kč; **P. Hubka (Svobodní + Písecký patrioti)** – jsou proti stavbě nového bazénu kdekoli. Chtějí opravu stávajícího bazénu, rozšíření venkovních ploch o pláže a možnost koupání v řece. To vše do 80 mil. Kč; **M. Anděl (Písek Sobě)** – chtějí rekonstrukci stávajícího bazénu do 150 mil. Kč; **O. Veselý (ČSSD)** – jsou pro opravu stávajícího bazénu za částku 150 – 200 mil. Kč; **P. Hladík (KDU-ČSL)** – ideální řešení je referendum, buď oprava stávajícího bazénu do 100 mil. Kč, nebo nový bazén za 150 – 200 mil. Kč; **J. Černý (ODS)** – nechtějí město zadlužovat, stačí rekonstrukce stávajícího bazénu do 100 mil. Kč; **J. Knot (Pro Písek)** – nechává rozhodnutí na novém zastupitelstvu, dovede si představit všechny 3 varianty, jak nový bazén s halou v kasárnách, tak naprojektovaný bazén pod lesnickou školou za 400 mil. i rekonstrukci stávajícího bazénu do 250 mil. Kč. Úvěru se nebrání. **R. Hýbl (SPD)** – chce vypsat nové referendum, částku neujasnil, jen okomentoval slovy „aby taky zbylo na něco dalšího.“

20. 9. 2018: Ani poslední zastupitelstvo o bazénu nerozhodlo (<http://www.jcted.cz/pisecke-postrehy/novy-bazen-v-pisku-se-odklada-na-neurcito>).

1. 11. 2018: Naděje zvaná nový bazén ještě neumřela, zdá se.... Po volbách jako mávnutím kouzelného proutku několik uskupení procitlo a prosazují okamžité zahájení výstavby bazénu pod lesnickou školou, jak je vidět z včera zveřejněných priorit čtyřbloku ODS, Pirátů, ANO a Písek Sobě. To jsou veletocle!

4. 4. 2019: Zastupitelstvo neschvaluje výstavbu plaveckého bazénu pod lesnickou školou a ukládá zahájit předprojektovou přípravu plaveckého bazénu a sportovní haly v jižní části areálu Žižkovských kasáren. Pro: 18 (Anděl, Chytrý, Konvička, Horák, Hořánek, Brož, Hladík, Kozlíková, Lejčar, Nebes, Němeček, Posekaný, Přibáň, Soumar, Tara-ba, Turek, Tyll, Váně) Proti: 2 (Keclík, Trambová) Zdrželi se: 6 (Adámek, Franců, Janovský, Vanžurová, Veselý, Vodička)

V dalším období se nečekaně a proti rozhodnutí zastupitelstva bazén (v podobě „krabice“ bez venkovního areálu) i se sportovní halou přesouvá mimo kasárna do prostoru proti seniorskému domu. V této podobě je návrh přestaven veřej-

BAZÉN • BAZÉN • BAZÉN – starý, nový, – bude v Písku vůbec nějaký???

Dokončení ze str. 7

nosti během veřejného projednávání v knihovně.

13. 8. 2020: Zastupitelstvo ruší své usnesení ze dne 4. 4. 2019 o umístění bazénu a sportovní haly v areálu kasáren a schvaluje výstavbu plaveckého bazénu v lokalitě pod lesnickou školou. Pro: 14 (Adámek, Čapek, Franců, Hladík, Janovský, Kecalík, Němeček, Přibáň, Taraba, Trambová, Turek, Tyll, Váně, Vanžurová). Proti: 9 (Anděl, Brož, Horák, Chytrý, Konvička, Lejčar, Nebes, Soumar, Vodička). Zdržel se: 2 (Hořánek, Veselý)

A TAK DÁL A TAK DÁL... Ale chvíle, kdy by se někdo vykoupal v novém bazénu, se zřejmě zatím vůbec nepřibližuje...

FAQ: Nejčastější otázky k novému bazénu:

Na webu Města Písek můžete nyní najít oficiální odpovědi na nejčastější otázky, které vás mohou vzhledem k tomuto nesmrtelnému píseckému tématu napadnout... Myslíme si, že je důležité je co nejvíce sdílet – ať už k referendu nakonec dojde, nebo nikoliv.

• Má pod lesnickou školou vyrůst aquapark?

Ne. Pod lesnickou školou bude postaven moderní plavecký bazén. Bude tu vnitřní pětadvacetimetrový bazén s osmi drahami, dětský výukový bazén se skluzavkou, dále relaxační bazén s teplou slanou vodou a masážními tryskami, vířivka, Kneippův chodník a tobogán dlouhý 112 metrů s vlastním dojezdovým bazénkem. Ve wellness části bude saunový svět se čtyřmi různými saunami a ochlazovacím bazénkem venku na střeše. Vybudovány budou také dva venkovní bazény, kromě zábavního bazénu se skluzavkou a lezeckou stěnou tu bude i hluboký bazén se skokanským prknem a brouzdaliště pro děti.

• Jak dlouho bude trvat stavba nového bazénu?

Výstavba by měla zabrat 20 až 22 měsíců.

• Kolik bude stavba nového bazénu stát?

Na stavbu je nyní stanoven limit 480 milionů korun, který zahrnuje i vybavení a parkoviště. Čím později se bazén začne stavět, tím bude dražší. Nedá se totiž předpokládat, že by ceny ve stavebnictví klesly, spíš naopak.

• Jak velký bude vnitřní bazén v novém plaveckém areálu?

Vnitřní bazén bude mít 25 metrů a plavcům bude k dispozici osm drah, hloubka bazénu bude stejná jako je ve stávajícím bazénu, tedy 1,4–1,8 m. Pro děti tu pak bude výukový bazén se skluzavkou a k relaxaci bude sloužit bazén s teplou slanou vodou a masážními tryskami.

• Bude pod lesnickou školou také venkovní bazén?

Ano. Ve venkovním areálu budou dva bazény – zábavní se skluzavkou a lezeckou stěnou a hluboký bazén se skokanským prknem. Pro děti tu bude také brouzdaliště. Celková velikost venkovní vodní

plochy je 390 m².

• Jak bude zajištěn přístup pěších a cyklistů k bazénu z města?

Cyklisté a pěší budou moci využít stezky, která je podél řeky. Počítá se také s vybudováním široké lávky přes silnici I/20 pro pěší a cyklisty, která spojí Pražské a Václavské předměstí.

• Už je známa výše vstupného do nového bazénu?

Výše vstupného bude srovnatelná se vstupným v okolních bazénech. Cena bude nastavena tak, aby byla pro běžné občany přijatelná.

• Bude tadý dostatek parkovacích míst?

Ano. Přímou u bazénu vznikne parkoviště s kapacitou 140 míst. Dalších cca 90 míst vznikne na plánovaném parkovišti nad hřištěm s umělou trávou. Budoucí možné kapacity jsou pak naproti lesnické škole, až dojde k narovnání ulice Dukelské a jejímu napojení nad novým bazénem. To bude stačit návštěvníkům plaveckého bazénu i okolních sportovišť.

• Proč byla vůbec pro stavbu bazénu vybrána lokalita pod lesnickou školou?

Bylo vytipováno asi 20 míst, kde by nový bazén mohl stát. Všechny lokality prošly důkladnou analýzou, ze které jako nejvhodnější vyšel prostor pod lesnickou školou. Splňoval důležité předpoklady – pozemek je v majetku města, jsou zde všechny inženýrské sítě, dobrá dopravní dostupnost a důležité je i umístění v blízkosti řeky Otavy, kterou lze využívat pro vypouštění vody z bazénu, ale hlavně pro zásobování vodou (z 90 % celkového objemu), to vše samozřejmě po úpravě.

• Jak dlouho by trvala rekonstrukce starého bazénu pod hradbami?

Aby bylo možné bazén zrekonstruovat, bylo by nutné nechat zpracovat analýzu technického stavu, zadání projektu, na ten vypsát výběrové řízení, nechat ho zpracovat a poté požádat o stavební povolení, v případě rozsáhlejších změn také o územní rozhodnutí. Tyto kroky by zabraly několik let. Samotná rekonstrukce, pokud stavba získá potřebná povolení, by mohla trvat minimálně dva roky. U rekonstrukce stavby tohoto typu lze předpokládat, že se při samotné realizaci objeví skryté závady, které samotnou realizaci ještě protáhnou a také prodraží. Po dobu rekonstrukce by musel být plavecký stadion uzavřen, to by znamenalo komplikace pro školy z Písku a okolí, které plavecký stadion využívají pro zajištění povinné výuky plavání. Musely by jezdit do bazénů v okolních městech, které jsou již nyní maximálně vytiženy. Velký problém by to byl i pro písecký plavecký oddíl. Otázkou také je, kdo bude financovat dojíždění dětí do jiných bazénů a pronájem plaveckých drah, počítat se musí i s časovou náročností. Uzavřený bazén může mít dopad i na počet plavců v oddíle.

• Kolik by mohla rekonstrukce starého bazénu stát?

Vzhledem k tomu, že neexistuje projekt na rekonstrukci, nelze náklady přesně vyčíslit. Orientovat se lze podle nákladů na rekonstrukci podobných bazénů v jiných městech. Například v Táboře



Už jen nostalgická vzpomínka... A co by na tomhle lukrativním místě mělo být v budoucnu a kolik bude likvidace areálu stát, o tom se raději nebaví nikdo...

před čtyřmi lety částečně rekonstruovali plavecký stadion za 125 milionů korun. Rekonstrukce se přitom nedotkla vnitřního 25metrového bazénu. Vzhledem k tomu, že od té doby výrazně narostly ceny materiálu a prací, lze odhadovat, že v současných cenách by rekonstrukce stála zhruba dvojnásobek. Pokud bychom v Písku do rekonstrukce zahrnuli i venkovní padesátimetrový bazén, pak by cen byla ještě mnohem vyšší.

• Pokud by se stavěl bazén v kasárnách, jak dlouho by to trvalo?

Na bazén v areálu kasáren není zpracován projekt a nejsou k němu tedy vydána ani potřebná stavební povolení a územní rozhodnutí. Jen příprava by zabrala několik let a samotná stavba další zhruba dva roky. V kasárnách se počítá s výstavbou vše sportovní haly s parkovištěm a výstavbou bytů, mateřské školy, parkovacího domu. Bazén se tam již nevejde, nehledě na to, že by to přineslo i komplikace s vodou. Pro bazén zde není místo, lokalita nevyhovuje ani z hlediska dopravní dostupnosti a bezpečnosti. Po tu dobu by bylo nutné udržovat v chodu starý bazén pod hradbami.

• Jak moc město výstavba nového bazénu finančně zatíží? Má vůbec na stavbu dostatek svých prostředků, nebo si bude muset vzít úvěr?

Město má na nový bazén našetřené peníze, protože s jeho stavbou počítá už zhruba deset let. Navíc už čerpá dva výhodné úvěry. Město bude schopno i během stavby bazénu každoročně investovat zhruba 200 mil. korun na další akce. Bude tedy možné realizovat nové investice v obdobné výši jako v posledních letech. Město se navíc bude snažit získat dotace z Krajského investičního fondu a čerpat již příslibenou dotaci z Národní sportovní agentury (90 mil. Kč), díky kterým by své náklady na stavbu bazénu snížilo.

• Co se stane se starým bazénem, až bude postaven nový? Existuje nějaký projekt? Kolik to bude stát? Město má k dispozici studii na rekultivaci prostoru po starém bazénu. Vzniknout by tu mohla odpočinková zóna, park, dětské hřiště, sportovní zázemí, lze i připravit vstup do vody. Podrobněji bychom se územím chtěli zabývat až po vyjasnění situace. Počítá se i se s hygienickým zařízením – toalety. Bylo by možné i zřídit malý bufet pro drobné občerstvení. Cena se bude odvíjet od toho, co všechno se na ploše pod hradbami udělá. Přesná částka v tuto chvíli není známa.

(FAQ podle webu Města Písek).

Text zpracovala ZDENKA JELENOVÁ

Písek 5. 8. v jazzovém hávu

Mezinárodní jazzový festival „Jazz in Písek“ přináší kvalitní hudbu v podání českých i světových interpretů. Již 6. ročník se uskuteční v pátek 5. srpna v Palackého sadech. Nabídne neobyčejný hudební zážitek nejrozmanitějších jazzových stylů – jak zahraniční umělce, tak špičky české jazzové scény.

Program festivalu zahájí mladá mezinárodní kapela B/Y Organism, která vytváří nezapomenutelné hudební textury a silné rytmy za použití klavíru i varhan; kytary, duduku i balalajky; bicích, perkusí i elektroniky. Inspirováni world music, americanou, ambientem a bluesovou a jazzovou tradicí, jsou průkopníci nové syntézy žánru a zvuku ve formátu varhanního tria. Daniel Bulatkin je jednou z vůdčích osobností mladé jazzové generace v České republice a Kirill Yakovlev je zkušený multizánrový kytarista a skladatel, jenž má na svém kontě již dvě úspěšná alba. Toto duo spolupracuje s vysoce vytiženými evropskými bubeníky/sidemany Utsim Zimringem a Petrem Nohavicou.

Jazzová fajnšmekři se mohou těšit na svůj svátek. Jedním z hostů bude kytarista a skladatel z Jeruzaléma Elon Turgeman, považovaný za jednoho z nejlepších izraelských kytaristů. Spolu se slavným saxofonistou a jazzovým pedagogem

Arnie Lawrencem koncertoval na mnoha koncertech a festivalech nejen v Izraeli. Hrál a objevil se s Jamesem Moodym, Avishai Cohenem, Jeffem Berlinem, Omer Avitalem a mnoha dalšími významnými hudebníky.

Ani v letošním roce na jazzovém festivalu nepomijíme českou scénu. Fanoušky domácího jazzu jistě potěší skvělá Jana Koubková – zpěvačka, nepřesně titulovaná jako česká královna jazzu, je v pravém smyslu živěl, který se nenechá zaškatulkovat. Kromě zpívání píše knihy, učí, vystupuje pro děti... Přesto jako zpěvačka patří již léta k předním osobnostem českého jazzu. Zpívá od svých šesti let ve sborech, vokálních skupinách i sólově. Daří se jí i jako skladatelce písní a filmové hudby. Má své pořady v rozhlasu, publikuje, píše fejetony, sloupky a poezii, věnuje se však i výuce na seminářích. Tato fenomenální jazzová zpěvačka je zběhlá v umění improvizace a přirozeně swinguje, uplat-

ňuje své zkušenosti z vokálních skupin a nebojí se ani citací evropské klasiky. Patří ke zpěvačkám, jež se snaží snoubit jazzový zpěv s mateřštinou.

Kapela Tribute to Head Hunters, jež patří bezesporu k naprosté špičce české jazzové scény, zakončí festival ojedinělým projektem, který vzdává holt geniálnímu pianistovi, skladateli a průkopníkovi syntezátorů Herbie Hancockovi, a především pak dekadě The Headhunters. Spojení jazzu, funku a elektroniky v podání špičkových českých hudebníků vám náležitě zvedne tlak! Je na co se těšit, zvlášť na frontmana Jana Hasen-hörla. S kapelou vystoupí Michito Sanchez, zakladatel skvělého Salsa Orchestra. Je to perkusionista, v jehož bohatém curriculum jména jako John Mayer, Stevie Wonder, James Taylor či Michael Buble představují pouhý zlomek hvězdných hudebníků, s nimiž spolupracoval. Vynikající čeští i zahraniční jazzoví hudebníci vám představí ne-tradiční spojení evropských a afrických hudebních motivů s rytmikou perkusí.

Součástí festivalu je **putovní výstava Jazz World Photo**, která bude umístěna v hudebním pavilonu. Přijďte si užít skvělý večer plný výsostného, plnokrevného jazzu a vystoupení výjimečných hudebníků. Vstupné je zdarma.

Více informací na www.jazzinpisek.cz. **-CK-**

INZERCE



Open air akce v Podčáře za každého počasí!

Prázdninový program koncertů a dalších akcí píseckého kulturního stánku Divadla Pod čarou je v plném proudu. Vše probíhá na útulné terase kryté pergolou, s grilem a možností konzumace různých dobrot.

V pátek 8. července navštíví podium Letní terasy LÁSKA. Václav Vaňura alias LÁSKA je osobitý písničkář, který prošel různými kapelami (Zakázaný Ovoce, Walda Gang, Geoff Tyson band), aby se „usadil“ jako folkpunker a hipster v přechodu, jak se sám prezentuje. Jeho úspěšná sólová dráha začala v roce 2019 a od té doby se v koncertování nezastavil. S Láskou dorazí další písničkář, Jihočeš FABIÁN BERKA.

Fabián, ač písničkář, používá při koncertech moderní technologie doby, a díky tomu se jeho zvuková prezentace podobá víc kapele než klasickému „týpkovi s kytarou“. Někdy o něj posluchači zavádí slovem Ed Sheeran ze Šumavy.

Letos uplyne osmnáct let od doby, kdy nás navždy opustila folková zpěvačka a skladatelka Zuzana Navarová. Pozoruhodný byl jak její hlas, tak texty, v nichž se dokázala oprostít od charakteristických folkových a countryových klíšé. Její písně znovu ožijí 15. července v komorním a citlivém podání zpěvačky Martiny Trchové, držitelky ceny Anděl, a brněnského kytaristy Adama Kubáta v pořadu Písně Zuzany Navarové. Uslyšíte skladby ze všech tvůrčích období Zuzany Navarové (KOA, Nerez, TRES), písně Josefa Kainara ze spolupráce s Karlem Plíhalem a těšit se můžete i na ne tak moc známé hudební perličky. Kdo jsou Kamarádi z pískoviště? Skutečně se znají už z doby, kdy si společně hráli na pískovišti, a ani po X letech je to nepřestalo bavit. Píseční hudební

bardi (Jan Snášel, Miluška Snášelová, Jan Franců) a hostující Miriam Pelcová a Petr Václavík na podiu terasy v úterý 19. července s country-folkovým koktejlem hitů.

PAVEL ČADEK – kluk s cellem – se v Podčáře představí poprvé, a to v pátek 22. července. Pavel je brněnský písničkář hrající na violoncello a samozvaný zakladatel nového hudebního žánru „cellofolk“, což je něco mezi Nohavicou (folk) a Apocalypticou (cellorock). Od počátku své hudební kariéry, tedy od roku 2016, často vystupuje i s Bratry Ebeny nebo Pokáčem, spolupracuje s písničkářem Michalem Horákem, s kterým nazpíval i úspěšný duet „Prsa“.

Z Brna dorazí MUCHA. Vlastním jménem Nikola Mucha a její sólo folk-punk-schlager vystoupení v Podčáře bude zaručeným zážitkem! Čekají vás osobité písně s příběhem i zcela bez obsahu originální zpěvačky a kytaristky, jež se do povědomí dostala svým nevybíravým vystupováním, podivným účesem a zejména svými provokativními texty mířícími na mužskou neschopnost, genderovou nespravedlnost, různé úchylinky, odchylky, útlaky a jiné podivnosti života, v současné době i na trable matky na mateřské.

Srpnový program zahájí DÉMOPHOBIA. Jedná se o sólový projekt Démy z kapely Znouzectnost. Déma umí hrát, zpívat a navíc je vtipný. Jeho pověsti a dadaismy z Plzeňska můžete vylehnout v úterý 2. srpna.

V sobotu 6. srpna se představí folková, v Podčáře téměř domovská kapela, TŘETÍ SLOKA, která si jako hosta pozvala swing-countryové uskupení LA VINA.

Country-bluegrassový CONGRASS zahraje v úterý 9. srpna a hned v pátek, 12. srpna, dorazí z Prahy litoměřický rodák, hudebník, herec a stand-up komik Vojtěch Závěský alias VOJTA-ANO. Ten ve své tvorbě sází hlavně na ostrý jazyk bez zábran a na svůj osobitý humor.

Aktivně se můžete pobavit na dvoudenní kulturně-sportovní akci **Neckýádě na Otavě** v pátek 19. a v sobotu 20. srpna. Jedná se o dvoudenní akci s tradiční plavbou netradičních plavidel na řece Otavě a s bohatým doprovodným kulturním programem.

Folk-punková JAKOFAKT?, další téměř domovská kapela Podčáře, a jejich nevšední propojení punku s folkem s příchutí irských lidovek v rockovém kabátě v sobotu 27. srpna. Kapela si sice na podiu nemůže moc vyskakovat (je jich moc), ale její obsazení – kytara, harmonika, bicí, housle, banjo, zpěv – slibuje i tak „pěkný večírek“.

Sérii open air akcí na podčárnické Letní terase zakončí lahůdka a bombónek pro hudební fajnšmekry. V úterý 6. září si opravdu nenechte ujít **koncert hudebního mezinárodního uskupení LAUREN HENDERSON QUARTET**. Kapela hraje ve složení Lauren Henderson (USA) – zpěv, Walter Phishbacher (USA) – piano, Petr Dvorský (CZ) – kontrabas, Alex Bernath (D) – bicí. Jazz & latin jazz, soul & fusion z Massachusetts vás musí dostat do varu, i kdybyste zrovna nechtěli.

Koncerty začínají ve 20:00 a konají se za každého počasí!

IVETA HODOUŠOVÁ

Tak se ptám...

Kolik je to let, co jsem byla nucena opustit své zaměstnání knihovnice v Městské knihovně Písek? Čtyři, nebo pět let? Asi měsíc před stěhováním do nové knihovny mně ředitel písecké knihovny oznámil, že se mnou do nové knihovny nepočítá. Dává mi výpověď pro nadbytečnost. Pochopila jsem, že jeho snaha mne z knihovny odstranit mu po právní stránce vyšla, konečně se mu to podařilo. Vůči mé osobě to byl bossing. Raději jsem odešla, nyní pracuji ve školství a jsem ve své práci velice spokojena. Proč píše tento článek? Již po mém odchodu písecká knihovna hledala nové pracovníky, a nyní nejčerstvější aktualita z tohoto kulturního zařízení jsou, že Městská knihovna v Písku hledá nové kolegy, kolegyně.

Tak se ptám, kde je chyba? Proč jsem musela odejít z profese, kterou jsem milovala a myslím si, že jsem splňovala podmínky vzdělanosti, znalosti i počtem odpracovaných let?

SOŇA SÁDLOVÁ, Písek



Folk-punková JAKOFAKT? vystoupí v sobotu 27. srpna.

DIVADLO POD ČAROU ČERVENEC, SRPEN		Radegast	Kozel	Plzeň
Pátek 1. 20:00	IRENA BUDWEISEROVÁ A JAKUB RACEK - koncert Osobitý projev Ireny Budweiserové při interpretaci spirituálů, gospelů, bluesových skladeb, a folkových balad, podpořený virtuózní hrou kytaristy Jakuba Racka, se kterým Irena zazpívá i několik duetů.	AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK		
Pátek 8. 20:00	LÁSKA - koncert LÁSKA – osobitý písničkář, folkpunker a především hipster v přechodu. Po účinkování v různých kapelách (Zakázaný Ovoce, Walda Gang, Geoff Tyson band ...) se v roce 2019 vydal na sólovou dráhu, a úspěšně.	AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK		
Pátek 15. 20:00	PÍSNĚ ZUZANY NAVAROVÉ (M. Trchová a A. Kubát) - koncert Písně Zuzany Navarové znovu ožívají, tentokrát v komorním a citlivém podání zpěvačky Martiny Trchové, držitelky ceny Anděl, a brněnského kytaristy Adama Kubáta.	AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK		
Úterý 19. 20:00	KAMARÁDI Z PÍSKOVIŠTĚ – koncert Píseční hudební bardi a jejich country-folkový koktejl hitů.	AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK		
Pátek 22. 20:00	PAVEL ČADEK – koncert Pavel Čadek je brněnský písničkář hrající na violoncello a samozvaný zakladatel nového hudebního žánru "cellofolk", což je něco mezi Nohavicou (folk) a Apocalypticou (cellorock).	AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK		
Pátek 29. 20:00	MUCHA (Nikola Mucha) – sólo folk-punk-schlager Osobité písně s příběhem i zcela bez obsahu originální zpěvačky a kytaristky z Brna, jež se do povědomí dostala svým nevybíravým vystupováním, podivným účesem a zejména svými provokativními texty mířícími na mužskou neschopnost, genderovou nespravedlnost, různé úchylinky, odchylky, útlaky a jiné podivnosti života, v současné době i na trable matky na mateřské.	AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK		
Úterý 2. 20:00	DÉMOPHOBIA - koncert Sólový projekt Démy (Znouzectnost). Plzeňské pověsti a dadaismy	AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK		
Sobota 6. 20:00	TŘETÍ SLOKA & LA VINA – koncert Hostem písecké folkové kapely bude swing-countryové uskupení La Vina.	AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK		
Úterý 9. 20:00	CONGRASS - koncert Píseční Congrass a jejich bluegrass.	AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK		
Pátek 12. 20:00	VOJTAANO - koncert Po pseudonymem Vojtaano se skrývá herec, komik a také hudebník Vojtěch Závěský, který ve své tvorbě sází hlavně na ostrý jazyk bez zábran a na svůj osobitý humor.	AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK		
Pá-So 19.-20.	NECKYÁDA – kulturně-sportovní akce Řeka Otava, lávka Na Portýč a hospůdka U Sulana Dvoudenní akce s tradiční plavbou netradičních plavidel.	AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK		
Sobota 27. 20:00	JAKOFAKT? – písecký folk-punk Nevšední propojení punku s folkem s příchutí irských lidovek v rockovém kabátě.	AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK		
divadlopodcarou www.podcarou.cz Kde nás najdete? Tyršova 28, 39701 Písek Tel.: 774 598 332 E-mail: podcarou@podcarou.cz Letní terasa otevřena po-čt od 15:00 pá-ne od 17:00				

www.bonum-repro.cz

ELEKTROINSTALACE

www.piseckysvet.cz

Ve vzdělávání a tvoření – úspěšní jsme s NADĚJÍ

Projekt 3V je na konci a jako poslední svou aktivitu představil veřejnosti výstavu s názvem, který tvoří titlek tohoto článku. Za uplynulé tři roky se v rámci projektu uskutečnilo velké množství aktivit ve prospěch dětí a rodičů ze sociálně vyloučených lokalit města Písku.

Díky projektu byl zajištěn provoz tří neformálních předškolních klubů – předškolního klubu Chaloupka na ubytovně Svatoplukova, dále do 31. 7. 2020 šlo o předškolní klub U Rybníčku v Purkraticích a klub Margaretka na nábreží 1. máje. Po uzavření ubytovny v Purkraticích k 31. 7. 2020 byl předškolní klub U Rybníčku přestěhován do centra Písku na novou adresu v Roháčově ulici a přejmenován na klub Klíček, aby se mohl nově otevřít pro další předškolní děti a pokračovat ve své činnosti.

Rodiče dětí využívali po domluvě s lektorkou individuální konzultace a také se zúčastňovali pravidelných skupinových setkání rodičovských klubů, kde měli příležitost promluvit si s lektorkami o pokrocích nebo naopak o případných problémech dětí. Pro rodiče a děti byl připraven program

jako společné čtení pohádek, výroba didaktických pomůcek např. pro učení barev či počítání atd. Rodiče s dětmi tvořili, trávili spolu čas a navzájem se učili více komunikovat. Dále byly pro rodiče organizovány besedy z oblasti vzdělávání, jak u svých dětí řešit konkrétní problémy jako logopedické vady, školní nezralost, poruchy spektra ADHD aj.

Pro školní děti bylo realizováno pravidelné doučování ve čtyřech školních klubech s cílem zabránit školní neúspěšnosti dětí či jejich předčasnému odchodu ze škol. Projekt za svou dobu realizace podpořil 76 dětí předškolního věku a 132 žáků základních škol, celkem 208 dětí.

V dubnu 2022 proběhla v Městské knihovně v Písku konference s názvem Podpora dětí ohrožených sociálním vyloučením a inkluzivní vzde-

lávání. Cílem bylo nabídnout veřejnosti rozličná témata a informace z oblasti školství a inkluzivního vzdělávání.

Závěrečnou aktivitou v rámci projektu byla výstava dětí a žáků, kteří docházeli do předškolních či školních klubů, s názvem „Ve vzdělávání a tvoření – úspěšní jsme s NADĚJÍ.“ Slavnostní vernisáž se konala dne 4. května 2022 v Městské knihovně v Písku. Vernisáže se účastnili také někteří zástupci partnerských organizací projektu, zástupci NNO a veřejnost. Cílem výstavy bylo představit problematiku práce s dětmi z vyloučených lokalit nebo práci s romskými dětmi. Příchod si mohli prohlédnout fotografie z výuky v klubech a práce dětí v podobě pracovních listů, grafomotorických listů, výtvarných prací, ukázky pracovních listů z doučování aj. Součástí měsíční výstavy byly také informační panely se základními údaji o spolku NADĚJE a nechyběl popis projektu 3V a jeho hlavních klíčových aktivit. Vysoké procento zúčastněných dětí bylo romského etnika, proto děti se svými lektorkami zpracovaly informační panely o romské kultuře, o romských významných osobnostech či o romské kuchyni, kde nechyběly konkrétní recepty.

Součástí vernisáže bylo hudební vystoupení dětí ze ZŠ J. Husa v Písku pod vedením paní vychovatelky Bc. Lenky Bičovské. Děti nám s radostí za doprovodu kytary zazpívaly, společně jsme si prohlédli výstavu a rozložili jsme se se slibem, že se společně jistě uvidíme při další akci spolku NADĚJE.

Na závěr chceme velmi poděkovat všem partnerům projektu – ZŠ T. G. Masaryka, ZŠ T. Šobra a ZŠ J. K. Tyla a všem spráteným organizacím a institucím, které nám při realizaci projektu 3V vždy vyšly vstříc a podpořily nás a zejména děti a žáky v jejich cestě za vzděláním.

Spolek NADĚJE v Písku v posledních třech letech realizoval projekt s názvem Vzdělání pro všechny výhodou, zkrácené označení projektu 3V. Registrační číslo projektu je CZ.02.3.61/0.0/0.0/16_039/0011718. Daný projekt byl podpořen v rámci ESF a jeho Operačního programu pro vědu, výzkum a vzdělávání. Více informací o projektu: https://www.nadeje.cz/pisek/projekt_vzdelani_pro_vsechny_vyhodu_3v.

PETRA MARTÍŠKOVÁ
manažerka projektu 3V



INZERCE

MONTEA CZ s.r.o.

ELEKTROINSTALACE

MONTEA CZ s.r.o., Čížovská 487, Písek, www.montea.cz, info@montea.cz

DOBRÝ KONTAKT (+420) 605 585 459

rekuperace, vytápění, ohřev vody

JABLOTRON
CREATING COMFORT

Technologie
pro vnitřní zařízení budov

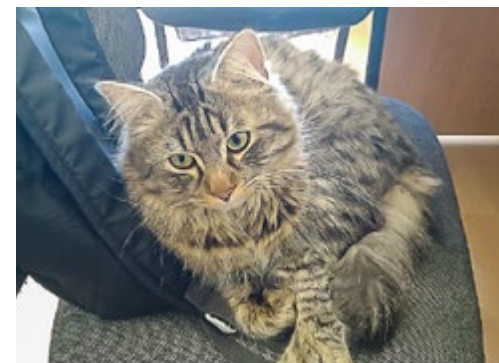
O bazénu, který svět neviděl, o kočkách, co nejsou k adopci – a hlavně o lidech

Zdravím milovníky zvířat, kočiček i pejsků, ale především zastánce spravedlnosti a férového jednání. Jelikož nám nezbyvá mnoho času do podzimních voleb, chtěla bych zde napsat svůj názor na základě pozorování, ale i vlastních zkušeností.

Začnu žhavým tématem, kterým je městský bazén...

Ve vedení města Písku a v zastupitelstvu sedí někteří místní politici několikáté volební období a další politici přibývají a ubývají. Chápu, že úřední postupy jsou zdoluhavé a náročné, ale opravdu se za 48 měsíců volebního období nedalo posunout vpřed? Zvláště, když někteří politici téma znali již v předšlém volebním období? A tím mířím k tragikomedii s názvem „Bazén v Písku, jaký svět ještě neviděl.“

Vezměte si každý vlastní domácnost, ve které máte určitý balík peněz jako příjem, balík peněz jako výdaj, máte hypotéku, spoříte, investujete. Do toho na vás působí mnoho faktorů z prostředí rodiny. Ožen se syn, dcera jde studovat na VŠ a do toho zdědíte po strýčkově chatu. Zároveň jste ovlivněni vlivy zvenku, v dnešní době především virová pandemie, energetická a s ní přicházející ekonomická krize. Každá rodina si musí sednout, vzít tužku a papír, počítat, přemýšlet, hodnotit, domluvit se. Další řešení je nedělat nic, čekat a pak se vymlouvat. Pokud chci srovnávat s politiky, tak takoví lidé by v jakékoliv politice být ani neměli. A teď si představte, že jste v té rodině rozhádání a místo toho, jak vést rodinné finance a majetek, vám nejvíc začíná záležet na tom, čím slovo bude platit a kdo ho vysloví naposledy. Jako rozhádaná rodina mi připadá současná politická scéna v Písku. Kdo tuto scénu sleduje, nějakou skulinkou nahlédne dovnitř a několikrát si zajde na veřejné zasedání zastupitelstva do Písku, tak chápe. Bazén je v Písku politická záležitost a myslím, že pro současnou píseckou politiku je to prohra. Za čtyři roky vlastně žádný posun, jenom tanečky na místě. Dotud mi srovnání hospodaření města a rodiny vychází. Ale už ne důsledky a zodpovědnost. Pokud ta rozhádaná rodina přijde o významnou část svého majetku, myslíte, že se budou plácet po rameni a děkovat si? To snad



Kocour Valentýn čeká v píseckém útulku na adopci...

nadzvedne ze židle každého. Máme snad oslavovat a děkovat vedení Města Písek za to, že jsme jedni z mála měst této velikosti, kde není pořádný bazén a děti se nemají kde vykoupat? Udivuje mě, s jakou lehkostí místní politici z vedení města odejdou, nebo dokonce dále zůstanou ve vedení města. S úsměvem, bez omluvy, beztrápně? Nepřijde vám to divné? Písek byl ještě nedávno bohaté město, teď to ale díky špatnému rozhodnutí vedení města nejspíš přestane být pravdou. Přitom cokoli kdokoli po Městu chce, slyší stále, že Město se musí chovat jako řádný hospodář. A za mě má mít řádný hospodář především ekonomický přehled a kus selského rozumu. O tom, že existuje ekonomický cyklus a člověk musí předvídat, plánovat a investovat, se učí děti ve škole. Zaráží mě, že s tímhle píseckými politiky nepočítali a místo toho si hráli politickou přetahovanou. Bitva nikdy nemá vítěze. A tak město Písek nebude mít bazén, anebo zásadně zchudne. Až budete držet na podzim v ruce hlasovací lístek, myslete na to prosím.

Druhá část se týká kočičího útulku, částečně také z pohledu ekonomického

Několik posledních let Město Písek tvrdilo, že útulek zřizovat nebude a nemusí – a vida, kočičí útulek už v Písku máme. Hladce to ale nešlo. Nevím proč, ale s vedením Města Písek je dohoda opravdu těžká. Neodpustím si připomenout, že proti zřízení útulku pro kočky byl především sám 3. místostarosta Ondřej Veselý, pod kterého spadá odbor životního prostředí a Městská policie Písek, tedy jeho se téma zřízení útulku týkalo nejvíce. Nepomohla ani paní starostka Vanžurová, z mého pohledu právě naopak.

Přestože by politici měli být profesionálové, opět se boj o útulek stal hrou politickou a také osobní. Aby tady vznikl, mě stálo stohy papíru, vytrvalosti a energie. Děkuji Pirátům a politikům, kteří se koček zastali. Mnoho jich ale nebylo a nepomohla ani Komise pro životní prostředí. Zvláštní na této komisi je, že téměř vždy hlasuje jako jeden člověk, a co pan Veselý ohledně koček přednesl, členové komise dále neprovozovali a odsouhlasili. Za šest let péče o kočky v našem rodinném domě mi Město Písek samozřejmě nepoděkovalo. Chápu, vždyť jsem jim šlápla na kuří oko. Jednou mi paní starostka řekla: „Nebýt vás, paní Hulcová, tak tady nemáme s kočkami žádný problém.“ Něco na tom je, nebýt mě, tak by se kočky navážely a zavíraly za plot do Záhoří, bez možnosti odejít do adopce a bez finanční podpory Města Písek. Sirius v Záhoří nikdy nebyl



Webová prezentace píseckého kočičího útulku není právě přehledná – podle souhrnného údaje v úvodu stránky právě nabízí 21 koček k adopci, ovšem v části „Kočky k adopci“ jich napočítáte jen 19, a navíc u některých je poznámka „není možná k adopci“ (Elen a Lea)... Kdopak se v tomhle vyzná...!!!!?

a není útulkem, jde o soukromý chov. To Městu Písek nevadilo, na toulavých zvířatech se v Písku opravdu ušetřilo, a kde zvířata skončila, o to se vedení města nezajímalo.

Výsledky spolku Písecké kočky se pan 3. místostarosta Veselý holedbal i do médií a používal slova MY – odchytáváme, kastrujeme, odčerpujeme. Ve skutečnosti jsem tohle prováděla já a obecní kočky žily v našem domě, jelikož Město Písek nechťelo útulek zřídit. Místostarosta Veselý se osobně postaral o to, aby nám byl příspěvek na kočky ještě snížen. Musím prohlásit, že spolek Písecké kočky na kočky Města Písku vždy doplácel a že příspěvek od Města Písek byl jen příspěvkem. A už vůbec nešlo o odměnu za práci, jak se vyjádřila paní starostka. Po vypovězení smlouvy o péči Městu Písku naší stranou, za námi přišel zástupce Městské policie s tím, že obecní kočky, které u nás jsou, buď předáme obci, nebo je převezmeme a tím skončí finanční podpora Města Písek.

Jaké bylo mé překvapení, když jsem zjistila, že spolek, který převzal péči o kočky po nás a prováděl ji pouze osm měsíců, dostává dále příspěvek na kočky, které Městu nepředal. Na zasedání zastupitelstva jsem vznesla dotaz, proč spolek Kočka v srdci dostává stále příspěvky na péči a my jsme tuto nabídku nedostali. Odpověď zněla, že jsme si měli požádat. Požádala jsem, ale marně. Nepřijde vám to diskriminační? Mně rozhodně ano. Přijde vám, že Město Písek hospodářá správně, když v Purkraticích má kočičí útulek a přitom živí ještě další kočky v Týně nad Vltavou? Pan místostarosta Veselý se dohadoval o 25,- Kč na kočku – a dnes hradí dva útulky, zaměstnankyni, energii, krmivo, stelivo, veterinární péči. Jsem velmi zvědavá, až se uzavře rok 2022, jestli se Město Písek dostane s péčí o zvířata pod náklady, které mělo se spolkem Písecké kočky. Nedostane.

A prosím čtenáře o trpělivost, nyní bych chtěla vyjádřit, co mám na srdci vůči samotnému píseckému kočičímu útulku, který se nachází v Purkraticích a spravují ho Městské služby Písek.

O bazénu, který svět neviděl, o kočkách, co nejsou k adopci – a hlavně o lidech

Dokončení ze str. 13

Podle dostupných fotografií na webu útulku můžeme vidět, že není dodrženo karanténování koček. Kotě přijaté do útulku 1. 7. je přidáno do klece k dalšímu kotěti. Dále se ptám, proč nejsou kočky v útulku naočkovány? Uvědomuje si pan 3. místostarosta Veselý, že útulek je časovanou bombou vzhledem k přenosu infekčních chorob mezi zvířaty? Každý dobrý útulek má kočky naočkované, a kdo zažil panleukopenii, ten ví, o čem píše. A nebo jde o strategii, která s infekčními chorobami počítá, aby se útulek „vyčistil“ rozšířením smrtelných infekcí zcela častých mezi kočkami?

Dále a zatím bezúspěšně se snažím zjistit, kdo konkrétně rozhoduje o tom, zda ta která kočka bude po odchytu nebo nálezu vypuštěna zpět, anebo umístěna v útulku. Těto osoby bych se chtěla zeptat, na základě čeho o kočkách rozhoduje? Jako příklad bych uvedla jednu píseckou lokalitu, kde byla v březnu odchycena tři odrostlá koťata. Dva samci byli před kastrací extrémně zholeni po celé zadnici i nohách a vypuštění zpět na místo, ještě do sněhu. Třetí samice, ač plachá, zůstala v útulku, kde vězí dodnes. Jmenuje se Elen a je u ní známka, že je polodivoká a **nenabízí** se k adopci.



Takto je na webu města (ne)nabízena Elen.

Kdo tenhle nesmysl vymyslel? Na jaře jsem sdělovala svůj názor odboru životního prostředí, že tohle rozhodnutí nechápu, proč se kočka nevypustila ven se svými sourozenci. Anebo naopak, proč tedy neumístili v útulku i její bratry. Na základě mých zkušeností teď došlo na má slova. Místo toho, aby se obecní útulek snažil umístit Elen v kotěcím věku, aby si ji mohl nový majitel sám vymazlit, teď už z kotěcí atraktivity vyrostla a je z ní obyčejná, mouratá, plašší kočka. K tomu je nyní v útulku asi 20 koček, z toho mnoho koťat. Jaké má asi Elen šance na adopci? Kdo jí tyhle šance vzal, ten by si ji měl vzít sám domů.

Chápete moje rozhořčení, když této kočičí lokalitě dodává krmení náš spolek Písecké kočky. Ptám se 3. místostarosty Veselého, když toulavé kočky jsou v majetku obce a obec rozhoduje o jejich osudu, jak to chce Město Písek řešit s krmením a péčí u koček, které se zpátky vypouští ven po kastraci? Podle Zákona na ochranu zvířat proti týrání je to týráním zvířete – omezovat výživu zvířete, včetně napájení. A Město Písek toulavé kočky nekrmí a kočky nejsou schopny se samy ve městě uživit. Možná, kdyby Město komunikovalo s krmiči a uvědomilo si, že tito lidé, obvykle starší lidé, obci pomáhají a drží zvířata ve zdravé kondici, navíc městu šetří peníze. S momentálním autokratickým způsobem přístupu Města, kdy krmiči neví, jestli se kočka vrátí a kdy se vrátí, jelikož jim nikdo informace nepodává, takže poté volají mně, se nemůže Město Písek divit, že se ptáme zase my? A poslední věc. Podívejte se do Tábora, kde mají dokonce fotokoutek, nebo do jiných útulků, jak vypadají fotky koček, které se nabízí k adopci. A potom se podívejte na web píseckého útulku, kde jsou neprofesionální fotky, často za mřížemi. Takové fotky kočičkám do adopce nepomohou.

Přála bych si, aby naše město vedli lidé upřímní, spravedliví, empatictí, kteří komunikují s veřejností, nelžou, nemanipulují a nezneužívají svoji moc a umí přiznat, že se jim něco nepovedlo.

A chtěla bych požádat Město Písek, aby zajistilo pro kočky v obecním útulku bezpečné prostředí a aby si vzalo příklad z obecního útulku v Táboře. A to jsem zase zpátky u financí. Město Tábor má kočičí útulek za tři miliony a občané se koupají v místním aquaparku. Kladu si otázku, proč to jde v Táboře – a nejde to v Písku. Není to o lidech?

EVA HULCOVÁ, spolek Písecké kočky

TIPY Píseckého světa z kalendáře akcí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních, společenských a sportovních akcí pro rozličné publikum – celý přehled by se sem nevešel, ale přinášíme vám TIPY, které vybírá redakce Píseckého světa. Pokud chcete některou svou akci v tomto prostoru zviditelnit, obraťte se na nás, pokud možno s předstihem, e-mailem: redakce@piseckysvet.cz.

Písek žije celé léto – hudba, kino, akce pro děti i dospělé!

Přijďte a buďte součástí Píseckého kulturního léta, které přináší obyvatelům města i turistům různorodé kulturní akce. Opět jsme se snažili o co nejpestřejší programovou nabídku, která potěší, pobaví a pohladí po duši.

Písecké kulturní léto začalo XXXV. ročníkem Mezinárodních letních kurzů prof. Otakara Ševčíka pro mladé houslisty. Během dvoutýdenních kurzů můžete navštívit v Trojici celkem pět koncertů, na nichž vystoupí významné osobnosti klasické hudby. Na zahajovacím koncertě přivítal diváky mladý komorní soubor Trio Bohémo, který zahrál v čele s úspěšnými sólisty. Velmi pestrý a posluchačsky atraktivní program vás čeká 7. a 9. července a závěrečný koncert účastníků kurzu v úterý 12. července.

K létu neodmyslitelně patří hudba pod širým nebem, proto se v Palackého sadech budou konat téměř každý čtvrtek koncerty různých hudebních

žánrů. Nebude chybět folk, dechovka, blues a můžete se zaposlouchat i do zcela odlišného žánru – jazzu. Mezinárodní jazzový festival „Jazz in Písek“ přináší do jihočeského města kvalitní hudbu v podání českých i světových interpretů. Již 6. ročník se uskuteční v pátek 5. srpna v Palackého sadech. I ten letošní nabídne neobyčejný hudební zážitek nejrozmanitějších jazzových stylů, představí jak mezinárodní umělce, tak špičky české jazzové scény. Program festivalu zahájí mladá mezinárodní kapela B/Y Organism, jazzoví fajnšmekři se mohou těšit na svůj svátek, jedním z hostů bude kytarista a skladatel z Jeruzaléma



Tribute to Head Hunters

Elon Turgeman, který je považován za jednoho z nejlepších izraelských kytaristů. Ani v letošním roce na jazzovém festivalu neopomijíme českou scénu. Fanoušci domácího jazzu se mohou těšit na skvělou Janu Koubkovou, ženu plnou inspirace a aktivity. Kapela Tribute to Head Hunters, která patří bezesporu k naprosté špičce české jazzové scény, zakončí festival ojedinělým projektem, který vzdává holt geniálnímu pianistovi, skladateli



Jana Koubková

a průkopníkovi syntezátorů Herbie Hancockovi, a především pak dekádě The Headhunters.

Hned o den později, v sobotu 6. srpna, bude Písek dějištěm multikulturního festivalu „Jakou barvu má Písek“. Jakousi červenou nití, která se line celým programem a propojuje jej, jsou nejen barvy, ale i slavné písecké osobnosti, které město proslavily. Barevná zastavení s komentovanými prohlídkami nabídnou vybrané historické objekty, hudební program nebude chybět v Palackého sadech, stejně tak bohatý doprovodný program na mnoha dalších místech.

Na své si přijdou i příznivci dobrého jídla a pití. To nejlepší ze světového street foodu ochutnáte na Výstavišti v sobotu 20. srpna na akci „Všechny chutě světa“. Vybírat budete ze široké nabídky specialit – raclette, sušené francouzské klobásky, srbská pleskavice, trhaná masa, šťavnaté burgry, asijské speciality. V nabídce budou také pálivé a exoticky kořeněné pokrmy. Potrpí si váš mlsný jazýček spíše na sladkosti? Pak budou pro vás připraveny dozlatova usmažené koblížky, churros, křehké palačinky nebo lehké makronky. A postaráno bude pochopitelně i o pitný režim a doprovodný program.

Promítání pod širým nebem zajistí Kino na kolečkách, které bude mít v Palackého sadech celkem čtyři zastávky. Kompletní program najdete na www.centrumkultury.cz. Těšíme se na vás na akcích kulturního léta a přejeme vám krásné léto plné neuvěřitelných zážitků!

VAŠE CENTRUM KULTURY

JAKOU BARVU MÁ PÍSEK?
MULTIKULTURNÍ FESTIVAL HUDBY, POEZIE A ZÁŽITKŮ

6/8 2022

10:00 – 22:00 HLAVNÍ HUDEBNÍ PROGRAM
V PALACKÉHO SADECH MODERUJE MIROSLAV MAREŠ

DOPROVODNÝ PROGRAM:
KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY HISTORICKÝCH BUDOV
VÝSTAVA HISTORICKÝCH VOZIDEL A MOTOCYKLŮ – FUGNEROVO NÁMĚSTÍ
VÝSTAVA KRESEB FRANTIŠKA DOUBKA – HUDEBNÍ ALTÁN
HUDEBNÍ PROGRAM – KOZLOVNA U PLECHANDY
LETNÍ AKUSTICKÁ TERESA – DIVADLO POD ČAROU
KONCERT VÁŽNÉ HUDBY – MĚSTSKÉ KNHOVNA

Předprodej vstupenek na www.centrumkultury.cz
Více informací na www.centrumkultury.cz, www.kultur-kontakt.cz

CENTRUM KULTURY
AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK



Mrakoplaš

VŠECHNY CHUTĚ SVĚTA

20.8.
10.00 – 20.00

PÍSEK VÝSTAVIŠTĚ
VSTUP ZDARMA

PŘEHLÍDKA JÍDEL A NÁPOJŮ Z CELÉHO SVĚTA
+ DOPROVODNÝ PROGRAM

FOOD & EVENT

Pozvání do jihočeské krajiny ve vodňanské galerii

V městské galerii vodňanského muzea čeká na své návštěvníky další ze skvělých výstav, které galerie již tradičně pro své diváky připravuje. Tentokrát si kurátor výstavy PhDr. Jaromír Procházka vybral díla ze sbírek E.ON České republiky, sbírek vodňanského muzea a soukromých sběratelů.

Jihočeská krajina se představuje mnoha tvářemi rozličných ročních období tak, jak ji zobrazili jihočeští umělci, ale i ti, kteří se na jih Čech rádi navraceli.

Jaromír Procházka pro drobný tisk, který doprovází výstavu, napsal: „Kouzlo jihočeské krajiny pro českou výtvarnou scénu objevil Antonín Chittussi (1847–1891). Jeho pobyt v Člunku na Jindřichohradecku a v Třeboni (1886) přinesl díla s námětem rybníků (Kapří rybník u Třeboně, 1886 a další). Krajina se stala nositelkou duševní nálady autora, lyrická, nostalgická, zadumaná. Malířovo já se stalo součástí přírodního děje... a přírodní děj se stal součástí malířova já. Formou byl v Chittussiho díle definován krajinářský realismus s předznamenáním impresionismu. Tato cesta nahlížení na krajinu byla rozvíjena generací jihočeských autorů narozených kolem roku 1890, převážně absolventů pražské Akademie výtvarných umění. I pro ně se krajina stala místem vlastní sebeidentifikace. Po roce 1918 přistoupil též moment národního sebeurčení. Významnou roli sehrálo založení prvního profesionálního spolku výtvarníků s názvem Sdružení jihočeských výtvarníků (24. 10. 1925). Krajinomalba se stala vůdčím tématem v činnosti skupiny, která své práce představovala ovšem i mimo region (výstavy v Praze, Brně, Plzni). Hledání specificky národního tématu se objevilo zejména v průběhu německé okupace (1939–1945). Krajinářský individuální realismus pokračoval v dílech generace narozené v druhé dekádě 20. století. Odklon od implementovaného socialistického realismu (1948–1958) byl v šedesátých letech minulého století charakterizován snahou překonat tradiční formu krajinomalby novou výtvarnou poetikou. Přestože námět zůstával stejný, měnila se výrazně výtvarná forma, která se v mnoha případech abstrahovala... „zjednodušovala“. Do předí se dostával především individuální rukopis malíře a jeho schopnost vyjádřit své osobní pocity z vnímané přírody. Krajina se v dílech některých autorů proměnila v soubor výtvarných znaků, znamenajících prožitky autora. Generace umělců narozených kolem roku 1950 vstoupila na jihočeskou výtvarnou scénu koncem 70. let 20. století po absolvování pražské akademie. Programově se stavěla do opozice vůči regionálnímu krajinářství. Byli to především figuralisté, zkoušející stále více ovládnout výtvarnou formu pomocí barvy a linie. Námět přírody se však objevoval a objevuje v menší či větší míře i v jejich práci. Přes postmoderní výboje 21. století je jihočeská krajina stále velkým inspiračním zdrojem i pro současníky.“

Sbírka společnosti E.ON Česká republika vznikala od 50. let dvacátého století v rámci společnosti Jihočeské elektrárny a. s. (1920–1990) a později byla rozšířena v 90. letech minulého století pod novým názvem společnosti Jihočeská energetika a.s. V roce 2004 došlo k sloučení Jihočeské energetiky s energetickou společností E.ON Česká republika v jejímž fondu sbírka dnes je. Díla z této sbírky jsou poprvé představena široké veřejnosti na vodňanské výstavě.

V souvislosti s touto výstavou jsem Jaromírovi Procházce položila několik otázek. Známe si již řadu let z doby mého působení kurátorky galerie Prácheňského muzea v Písku, kde jsme připravili nemalou výstav i s jejich doprovodnými katalogy.

• Jaromíre, jaký byl prvotní impuls k uspořádání výstavy Jihočeská krajina?

Impulem k právě otevřené výstavě Jihočeská krajina byla série znaleckých posudků pro firmu E.ON, kde jsme objevili kolekci zajímavých výtvarných děl.



Kurátor Jaromír Procházka a ředitelka vodňanského muzea Jitka Velková. Foto Světlana Procházková

Nabídlí jsme, že by bylo dobré tato díla – původně instalovaná v kancelářských prostorách – ukázat veřejnosti. Postupem práce na libretu jsme kolekci rozšířili o díla z fondu muzea ve Vodňanech a doplnili díly ze soukromých sbírek.

• Jakým časovým horizontem jsou vystavená díla ohraničena a kolik děl bude ve vodňanské galerii čekat na své návštěvníky?

Prezentovaná díla vznikala od konce 19. století, až do počátku století 21. Expozice obsahuje přes sto prací – převážně jsou to olejomalby.

• Které autory považujete za nejzásadnější?

Všechny, kteří se námětu jihočeské krajiny věnovali po celou svou tvůrčí činnost, nerad bych upřednostňoval některá jména, myslím, že bude záležet na každém návštěvníku, kterému dá „přednost“.

• Ještě bych prosila pro čtenáře několik vět o historii vaší aukční galerie a nakladatelské činnosti...

Galerie Procházka zahájila svou činnost (pod názvem Trans Ars) v roce 1993. Od svých počátků se věnuje obchodu s uměním, starožitnostmi a designem, restaurování, poradenské činnosti a organizování výstav. V roce 1996 se začaly pořádat aukce výtvarného umění a výrazně jsme se podíleli na formování aukčního trhu. V roce 2000 se galerie a aukční síň přesunula do objektu Domu umění na českobudějovickém náměstí. Tím byly vytvořeny předpoklady k intenzivnější odborné a výstavní činnosti. Prostor 180 metrů čtverečních dovozoval pořádat kromě předaukčních výstav řadu zajímavých expozic, např. Oty Janečka, kreseb Josefa Čapka ve spolupráci s Alšovou jihočeskou galerií, Jana Trampoty a dalších. Stranou naší pozornosti nezůstávali ani mladí umělci absolující katedru výtvarné výchovy na PF Jihočeské univerzity. V průběhu naší činnosti bylo uspořádáno 46 dražeb výtvarného umění. Galerie Procházka s.r.o. je také nakladatelstvím. V roce 2017 jsme opustili velké výstavní prostory a věnujeme se především nakladatelské a produkční činnosti. Vydali jsme šest titulů věnujících se výtvarnému umění a umělcům jižních Čech a za stěžejní považujeme encyklopedii „100 let výtvarného umění v jižních Čechách“. Pracujeme jako soudní znalci a podíleli jsme se i na nové expozici zámku ve Vimperku či nové expozici Muzea středního Pootaví ve Strakonici.

Výstava je přístupná až do 4. září a jsem přesvědčena, že přinese návštěvníkům hodně poznání a radosti.

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ

Svět mravenců, animace, kouzelný prostor pro nejmenší, ale i dobrodružná galerií!

Stejně jako většina kulturních institucí se pomalu z covidového útlumu probouzí i největší dětská galerie Sladovna. Prvních pár měsíců roku bylo stále ještě ve znamení pandemických omezení, návštěvnost se začala zvyšovat v období jarních prázdnin, které v kombinaci s uvolněnými pravidly přinesly za první půlrok 19 tisíc platících návštěvníků!

„Máme velkou radost a velmi si vážíme toho, že na nás návštěvníci nezapomněli a stále vyhledávají naše živé výstavy plné zážitků i inspirace,“ říká ředitel instituce Adam Langer a dodává: „srdečně všechny zveme na letní prázdniny! Posílili jsme lektorský tým a upravili otevírací dobu tak, aby byli malí i velcí návštěvníci co nejspokojenější a mohli si naplno užít celých 2500 m² výstavního prostoru nabitého zábavou a poznáním.“

Novinku představuje výstava Jan A jaK dál, zahájená v polovině května, která nabízí nevšední cestu běžně nepřístupnými prostory galerie, životem a myšlenkami Jana Amose Komenského. Děti



Animárium – interaktivní program

i dospělí dostanou možnost poznat Amose jako malé dítě a porovnat jeho životní cestu se sebou samým. Jan A jaK dál zabaví všechny od 6 let, na své si přijdou menší děti, teenageři i dospělí.

Nejoblíbenějším a nejnavštěvovanějším prostorem je bezpochyby Mraveniště, ve kterém se mohou děti stát mravenci a vyřadit se v obrovském bludišti plném prolézaček, tunelů a skluzavek. Poznají zde také, kam patří mravenčí vajíčka nebo kde sídlí královna. Na nejmenší děti – od 0 do 6 let – čeká kouzelný barevný prostor Pilařiště. V profesionálně vybaveném Animáriu učaruje kouzlo animace každému, bez ohledu na věk či technické dovednosti. Tajemství ilustrovaných knih objeví všichni začínající i zkušení čtenáři v Hnízdě ilustrace a díky hravé výstavě Zachuchleno se ocitnete ve světě CHUCHLA, postavičky z oceněné počítačové hry.

Ani na dospělé se nezapomíná – ti si mohou užít trochu klasické kultury v rámci cyklu výstav Umění žije v Malé galerii Sladovny, kde momentálně vystavuje akademický malíř Jan Paul. Jeden z prostorů rovněž zdobí expozice věnovaná životu a dílu slavného ilustrátora a píseckého rodáka Radka Pilaře. Vstup do obou výstav je v případě zakoupe-



Výstava Jan A jaK dál nabízí nevšední cestu i běžně nepřístupnými prostory Sladovny.

ní jakékoli jiné vstupenky zdarma. Výlet do Písku pak mohou rodiny završit posezením u řeky Otavy v kavárně Balzám, přímo v budově galerie.

V období letních prázdnin má Sladovna otevřeno denně od 9 do 18 hodin. „Pro návštěvníky je komfortnější, když si zakoupí vstupenku předem na našich webových stránkách. Vyhnou se tak dlouhému čekání na recepci a možnému zklamání v případě naplněné kapacity. Snažíme se na letní prázdniny návštěvníkům co nejvíce usnadnit nutné úkony před vstupem do galerie, aby nic nerušilo jejich zážitky z výstav,“ upřesňuje provozní ředitel Petr Brůha.

KAROLÍNA VORÁČKOVÁ, Sladovna Písek

I v létě půjčujeme, vzděláváme a bavíme vás v knihovně Písek

Milé čtenářky, milí čtenáři, návštěvníci a přátelé knihovny, i na letošní léto jsme pro vás připravili pestrý program. Věříme, že si z našeho kulturního koktejlu vyberete...

O prázdninách můžete navštívit hned několik výstav. Kaligrafickou tvorbu představí německá umělkyně Siegrid Hacker. Na červenec připravil souhrnnou výstavu jihočeský výtvarník Jiří Staněk a v srpnu nám ukáže svůj pohádkový svět v obrazech malíř Miloslav Fouček. Na dětském oddělení budou k vidění komiksy a ilustrace z knih Kláry Smolíkové.

S dětmi se chystáme v pondělí 11. 7. vařit v angličtině a od pondělí 18. 7. budeme míchat kulturní ingredience na příměstském táboře. První týden v srpnu budeme s dětmi objevovat svět vědy. Poslední den prázdnin si naši malí čtenáři můžou zahrát se spisovatelkou Klárou Smolíkovou na agenty a detektivy. Pro zájemce z řad dospělých otevíráme v pondělí 11. 7. týdenní kurz

digitální fotografie s uměleckým fotografem Janem Vávrou. V pátek 15. 7. vás zveme na křest knihy Zápisky z dob pokroku spisovatele Jana Hlacha, jehož hostem bude písecký rodák a herec Petr Brukner. Ve středu 20. 7. se můžete naučit kreativně psát s dokumentaristkou a spisovatelkou Monikou Hodáčovou.

Již tradičně zaplní knihovnu v létě hudba. Ve středu 13. 7. se můžete těšit na autorské písně v žánru acoustic song skupiny DHB a Dariny Havlínové, v neděli 31. 7. a v sobotu 6. 8. pak na koncertní vystoupení orchestru Virtuosi di Praga a Oldřicha Vlčka. V úterý 30. srpna na nádvoří knihovny zazpívá své písně a šansony skladatelka a básnířka Sylvie Krobová.



Měsíc nad řekou

Venkovní scénu proměníme i letos na letní kino. V pátek 29. 7. si užijeme Měsíc nad řekou (1953) s komentářem ředitele Prácheňského muzea Jiřího Práška. Ve čtvrtek 25. 8. si připomeneme trezorový film Spalovač mrtvol (1968) s historikem Kamilem Čínátem.

Hvězdnou oblohu budeme pravidelně pozorovat podle kalendáře astrofotografa Václava Kuře. Bližší informace ke všem akcím najdete na www.knih-pi.cz. Přejeme vám krásné léto a těšíme se na vás.

ŠTĚPÁNKA ČINÁTOVÁ



Z vernisáže: Albert Fischer – housle a Yoshio Owaki – klavír, z Bucknerovy university v Linci. Foto S. Procházková

Prácheňské muzeum v létě: Keltové, Permanentní p(l)ast a ptačí kroužkování

Po celý červenec vás srdečně zveme k návštěvě Prácheňského muzea. Můžete si například něco krásného vyrobit v korálkové dílně, zúčastnit se tradičního kroužkování ptáků na Řezabinci s muzejním zoologem Jiřím Šebestianem, a stále trvá éra Keltů.

Ve čtvrtek 14. července od 15 do 18 hodin máte možnost navštívit **korálkovou dílnu s výtvarnicí Michaelou Paškovou**. Ta již přes měsíc vystavuje svou pestrou volnou tvorbu v Malých výstavních síních pod názvem *Z mých světů* a právě jeden z jejích světů je ten korálkový – vytváří zejména šitý šperk a korálkovou výšivku z českých perliček, japonských rokajlů, z shibori hedvábí či přírodnin. Proto kurátorce Martině Měřičkové přišlo líto, aby se o tuto dovednost nepodělila se zájemci. Výtvarnice tedy připravila jednoduché návody, vše účastníkům vysvětlí a ti nakonec odejdou s korálkovým náramkem vytvořeným technikou freeform peyot (pro lepší představu koukněte na příložený obrázek). Na akci je třeba se předem přihlásit do 11. 7. na mailu produkcepn@gmail.com, nějaká volná místa ještě jsou. Kurzovné činí 120,- Kč, jedná se o cenu materiálů.

Hlavní muzejní výstavní prostor stále patří Keltům a bude tomu tak celé léto až do 11. září. Pokud jste ještě nestihli do galerie na výstavu zajít, rádi vás přivítáme, a pokud dáváte přednost **prohlídce s komentářem**, запиšte si datum **20. července od 16 hodin**. Provádí kurátor a archeolog doc. Mgr. Jaroslav Jiřík, Ph.D. Exponáty dokáží mluvit samy za sebe, ale přeci jen, s odborným komentářem prozradí o trochu více. Se zahraniční návštěvou je možné kdykoliv na výstavu zajít také – výstavní texty jsou již dostupné i v angličtině.

A co by to bylo za červenec na Písecku bez návštěvy kroužkovací akce na Řezabinci? Letos v ter-

mínu od 24. 7. do 2. 8., opět ve stejném formátu jako v přechozích letech – denně od 6 do 18 hodin je možné zajet do tábora ornitologů na louku u rybníka Řezabince. Jedná se již o 46. ročník. Vedoucí výzkumu, muzejní zoolog RNDr. Jiří Šebestian vzkazuje, že nejlépe je přijet brzy ráno. To pak máte větší šanci, že ze 13 stálých stanovišť, které zastupují tři územně-biotopové okruhy, ornitologové vysvobodí větší množství odchycených ptáků, které pak donesou do tábora. „A zde je každý exemplář podrobně popsán, okroužkovan, zjištěna jeho kondice, tukové zásoby, určeno pohlaví a věk,



žluna zelená

stupeň pelichání atd. Nejčastěji chytanými druhy jsou rákosník obecný, rákosník zpěvný, budníček menší, rákosník proužkovaný a pěnice černohlavá. Ze zajímavějších druhů lze letos očekávat odchyt např. slavíka modráčka, slavíka obecného, rákos-



Permanentní p(l)ast zahájí vernisáž 3. srpna

níka velkého, cvrčilky slavíkové, ledňáčka říčního a při velkém štěstí i pěnice vlašské, krutihlava obecného, sýkořice vousaté a možná i bukáčka malého. A budeme-li mít ještě větší štěstí, tak i chrástala vodního, kropenatého nebo malého, křepelky polní nebo dravců a sov,“ vyjmenovává Jiří Šebestian. Vy, kteří na Řezabinec pravidelně jezdíte, vše znáte, vy, kteří třeba poprvé zvažujete, že zajedete, vězte – je dobré s sebou vzít děti, ornitologové je možná nechají ptáčka vypustit, a nezapomeňte fotoaparát, je totiž téměř vždy co zaznamenávat. Váš už od roku 1977 odborníci okroužkovali, změřili, zvážili a všestranně prozkoumali přesně 39.634 ptačích jedinců ze 112 ptačích druhů.

A kudy do tábora výzkumníků? V Račicích před železničním přejezdem se dáte doprava, kolem bašty, kde motoristé zaparkují a dále pěšky po naučné stezce kolem pozorovací věže a ještě asi 200 metrů za ní, kde se na louce rozprostírá tábor.

A nakonec muzeum zve přímo uprostřed prázdnin na jednu vernisáž. Malé výstavní síně budou opět patřit ženě – malířka a vysokoškolská pedagožka Petra Vichrová se představí svými výtvarnými pracemi pod názvem **Permanentní p(l)ast**. V současné době je jedním z hlavních témat ve společnosti ochrana životního prostředí ve spojitosti s trvale udržitelnými zdroji. V této souvislosti se mluví o ne/používání plastů, které nás obklopují na každém kroku.

Petra Vichrová se zaměřuje na hyperrealistické malby ze zcela obyčejnými tématy a obsahy (ovoce, květiny), jež jsou umístěny v igelitových obalech. Přestože tyto výjevy nabízejí z výtvarného hlediska určitou vizuální přitažlivost, stísněnost uzavřeného prostoru v plastu často doprovází i hnus, která odkazuje k pomíjivosti života i k problému nadprodukce konzumu a degradace zboží. Plast se stává atributem moderní společnosti, která se díky jeho používání dostává do dlouhotrvající či permanentní (?) pasti. **Vernisáž se koná ve středu 3. 8. v 17 hodin** a výstava potrvá do 18. 9.

KLÁRA KOUBOVÁ,
Prácheňské muzeum v Písku



Už 46. ročník Akce Acrocephalus se letos bude odehrávat na Řezabinci!

Katka Literáková: Deset tisíc dárců? Nic není nemožné...

Domácí hospic Athelas v Písku. Písecká organizace, kterou založily roku 2014 dvě dámy – Mgr. Daniela Nechvátalová a Mgr. Milada Štojdlová. Organizace, která má jedno poslání: Provázet nevléčitelně nemocné pacienty v posledních měsících, týdnech, dnech jejich života. Poskytovat podporu a pomoc jejich blízkým a rodině, kteří se rozhodli je doprovázet doma.



Katka Literáková

Organizace, která za dobu své existence poskytla služby více než 350 terminálně nemocným dospělým a dětským pacientům a jejich pečujícím. To už je velká zkušenost. Paliativní péče, tak se říká této komplexní zdravotní a sociální podpoře, jež si získává v Čechách i ve světě stále větší pozornost. Proč tomu tak je, se ptáme **KATKY LITERÁKOVÉ, PR manažerky a fundraiserky píseckého hospice**. A na mnoho dalšího, co přinese tenhle rozhovor sám. Někdy je lepší nechat slova plynout, a člověk se tak dozví víc, než když má přesný plán....

Katko, už přes rok píšete každých 14 dní svá zamyšlení do Píseckého světa. A vždycky se týká hospice, ale taky života... Spojujete v nich svoje pozorování s tím, co se děje u vás. Byl to záměr? Nebo se to tak vyvinulo?

To se prostě tak postupně stalo. Před více než rokem jsem nastoupila do hospice a jedním z úkolů, které jsem převzala, bylo to, čemu se říká PR. Víte, co to znamená? Public relations. Hrůza, proč se dneska všechno říká napůl anglicky? Vztahy s veřejností prý... Kdo je to veřejnost? A jak se s ní má vytvářet vztah? Do hospice mne na tohle místo nevzali proto, že jsem specialista na tyhle věci. Já nic takového neuměla a nikdy nedělala. Myslím, že si mně vybrali, protože se nahlas směju a protože mám ráda lidi. A vztahy jsou pro mne důležité, s kýmkoliv. Tak jsem si řekla, že veřejnost jsou lidé. Tak nějak všichni lidé, na které někde narazím, které mohu

oslovit. A protože taky nejsem novinář, rozhodla jsem se zahrát si takovou hru. Schválně, jestli když budu já na jedné straně povídat – tedy psát – a na druhé straně budou lidé poslouchat – tedy číst, jestli vznikne takový speciální rozhovor. A zdá se mi, že trochu vznikl. Tajemství celého tohoto psaní spočívá v tom, že nikdy nemáte tušení, jestli si vůbec někdo ten váš článek přečte, natož pak co si o tom bude myslet. Nejdřív mne to trochu děsilo, říkala jsem si, koho to asi tak může zajímat, co já píšu o hospici. Ale pak se ukázalo, že sem tam někoho třeba nějaký můj komentář nebo pozorování pobavilo... a tak jsme tady dnes. Nepřestalo mne to bavit. Ty „skorosloupky“ nebo co to je za literární útvar, začaly patřit ke způsobu, jakým s milými čtenáři Píseckého světa mluvíme – hospic, já a moje duše.

Duše. To je, Katko, něco, v co mnoho lidí ani nevěří. Jak to máte vy v hospici? Jste všichni věřící? Jste střediskem husitské diakonie, je práce vás všech nějak konkrétně spjatá s vírou?

Jeeee, to je moc dobrá otázka. Když jsem v hospici začala pracovat, také jsem si ji kladla. Odpověď zní „ne, není“ a „ano, je“. Ne patří jakémukoliv dogmatickému přístupu k víře, k lidskému životu, k tomu, co se děje po smrti člověka. V našem hospici jsou lidé nejruznějších vyznání a přesvědčení a je to krásné. Praktická ukázka nejvyšší tolerance. Kdyby to takhle bylo všude jinde ve světě a ve společnosti, bylo by nám všem dobře. Nikdo nikoho nesoudí



Dekaton skončil jednoznačným úspěchem. Foto František Bořánek

Katko, až do 21. května se ve vašich úvahách objevovala ta největší deka pro Athelas. Lidé se ptají, co bude dál. Ale nejdřív nám řekněte, jste spokojená s tím, jak akce dopadla? Máte radost?

Radost mám, velkou. Hospic potřeboval, potřebuje a ještě bude potřebovat podporu lidí, zejména Písečáků. A v ten krásný květnový den ji dostal. Plnými doušky. Ať už od všech těch, co deku pletli, pak od těch, kdo nám tu myšlenku pomáhali šířit do světa, až po všechny ty, kdo deku koupili anebo tam na mostě s námi jen byli. Povedlo se to hlavní, co jsem si moc přála – aby lidé viděli, že tady v Písku Athelas existuje, co je jeho posláním, a aby se s námi setkali jinak, tvořivě, radostně... ačkoliv se pohybujeme ve smutném tématu paliativní péče. Jsem moc vděčná, opravdu, to „zapletení“ se opravdu stalo. A taky si umíte určitě představit, že to byla spousta práce. Tak jsem moc ráda, že výsledek za to stál. Je neuvěřitelné, že se tu myšlenku podařilo

Katka Literáková:

Deset tisíc dárců? Nic není nemožné...

Dokončení ze str. 19

takhle uskutečnit. Přesně jako v prvních snech a představách, možná ještě o kousek líp. Bylo to shůry požehnané dílo. Kdybychom si vymysleli s Kačkou Šolcovou – jen tak, jako že chceme udělat nějakou legraci, nemohlo by to fungovat. Zafungoval ten vyšší smysl. Smysl je něco, co lidi drží nad vodou, i v téhle době. Četla jsem nedávno knihu *Nejšťastnější muž na světě*. O člověku, který přežil holokaust a jak poté žil a učil se být znovu šťastný... Vlastně se rozhodl i přes tu strašlivou zkušenost být šťastný. A stejně jako lékař a terapeut Viktor Frankl, muž s podobným příběhem, zakladatel logoterapie čili terapie smyslu, ukazuje ve svém příběhu, jak smysl... jakýkoliv... dokáže člověka udržet při životě. Přátelství, rodina, udělat něco pro druhé. Všechno to může znít jako klišé, ale já to myslím smrtelně vážně. Síla smyslu je ohromná. A jsem přesvědčená, že smysl byl i v té naší akci hnacím motorem a jakýmsi pomyslným razítkem, potvrzením, že to myslíme vážně. A ještě jednou, pokud můžu, velké poděkování všem. Tady, v Píseckém světě, to všechno vloni začalo.

No a dál? Bude 2. ročník? Nebo něco jiného?

(smích) Druhý ročník... Já vám nevím... Přemýšlím o tom, co dál. Myslím si ale, že některé věci mají svůj jedinečný čas a prostor. A hlavně... Kdosi se ujal naší štafety. Deka, která doteď visela na výstavě v knihovně, ta štafetová, bude mít kam putovat. A další lidé budou pokračovat v poselství spojování skrze pletení pro paliativní péči. Zatím vše domlouváme, tak nechci říkat víc, ale těšíme se, jak se to vyvine. Můžu ale prozradit, že už jsem se zase probudila s jednou nenechavou myšlenkou. Musím ale nechat všechny kolem sebe odpočinout. Mému muži to zatím neříkejte. Prozatím nás čekají dvě plánované hospicové akce na podzim a v adventu. V říjnu jako každý rok celostátní Papučový den a v adventu kouzelná výstava scénografky Evy Blahové ve Sladovně s názvem Pletky s anděly. A všechno se zatím tvoří... Dáme včas vědět. Co je důležité zmínit, že tyhle aktivity k podpoře patří ke každému hospici, avšak... sledujeme ještě jeden cíl. A ten je zatím v dáli, ale už na něj pomalu začíná být vidět. Aby společnost a „systém“ pochopily, že těmito akcemi se nedá získávat veškerá finanční podpora. Hospice potřebují systémovou změnu, která jim přinese finanční stabilitu. Mám na mysli např. adekvátní platby zdravotních pojišťoven. V tuto chvíli je to tak, že pojišťovny hradí určitou částku za péči o pacienty, které se pohybuje kolem 1700 korun na den péče o jednoho pacienta. Skutečné náklady jsou ale vyšší, zhruba 2500 korun. Ten rozdíl musíme sehnat. Podporuje nás Město Písek, Jihočeský kraj, ministerstvo zdravotnictví, ministerstvo práce a sociálních věcí. Mnoho dárců, nadačních fondů a nadací, obce. Je to ale každý rok napětí, zda se to podaří, jak to finančně vyjde. A proto jsem také na mostě říkala, že všichni ti, kdo nás přišli podpořit, jsou naši andělé. Každý hospic má ve svém městě

takové podporovatele a bez nich by tu svou práci prozatím vůbec nemohl dělat. Takže jakákoliv finanční podpora je darem, který přinese našim pacientům čas DOMA. To je to, oč nám všem jde.

Před rokem byli v oblasti paliativní péče hodně vidět manželé Vlčkoví, kteří založili Nadaci manželů Vlčkových, vložili do ní 1,5 miliardy a chtějí hodně podpořit dětskou paliativní péči. Koupili v Praze statek Cibulka a chtějí tam vybudovat takové centrum kolem dětského hospice. Zároveň režisérka Adéla Komrzý natočila film o paliativní péči Jednotka intenzivního života, který získal ocenění na festivalu v Karlových Varech a byl promítán i v Písku. Zdá se, že se kolem vašeho hospicového a paliativního tématu čerí vody...

Ano. A myslím, že v každé době si společnost začne něco jakoby víc uvědomovat. Jako kdyby se celospolečensky otevírala vrátka k něčemu, co dosud nebylo úplně vidět. Nejstarší hospice v Čechách tu jsou už desítky let, zakladatelé prvních mobilních čili domácích hospiců v Čechách se zasloužili o to, že z „ničeho“ začali lidem ukazovat myšlenku umírání doma jako možnou. Všichni víme, že nemoc, umírání a smrt patří k životu, ale je to zkrátka bolestné téma, do kterého se nám, když jsme zdraví, pochopitelně moc nechce. Ale ruku na srdce, ať se zeptáte kohokoliv dospělého, každý už se setkal se smrtí či s nemocí, z níž není cesty k uzdravení. Každý si to musíme nějak vyrovnat v hlavě, v sobě. A myslím, že se mění celospolečenské klima. Smrt nikdy nebude jednoduchá, ale může být součástí našich životů i se vším tím smutkem, bolestí, kterou přináší. A tohle „svolení“, tohle „může být“ dává společnosti svobodu volby. Zůstat na konci svého života doma, když o mne někdo blízký pečovat, anebo zemřít v nemocnici. Obojí je opravdu úplně v pořádku. Ale tím, že tu možnost zemřít doma můžeme posilovat, nabídnout, mluvit o ní otevřeněji, poskytovat co nejlepší péči terminálně nemocným, děláme ze smrti méně tajuplnou, děsivou záležitost. Dříve lidé umírali doma a nemuselo se o tom moc přemýšlet, prostě to tak bylo. Jen dnes je to možné se vši hospicovou lékařskou, zdravotnickou podporou, úlevou od bolesti a symptomů, které přináší onemocnění – většinou onkologické. Takže tohle všechno začínáme víc vidět a je skvělé, že takoví mecenáši jako manželé Vlčkoví existují a že tím svým rozhodnutím říkají: Tohle téma je důležité, pojďme měnit situaci, která tady je. A situace je, že až 80 % lidí by si ve skutečnosti přálo zemřít doma, ale jen malému procentu se to podaří. Jedna lékařka mi řekla, že paliativní medicína je nejstarším odvětvím medicíny. Není to medicína vedoucí k záchraně života. Je to medicína, která hledá, jak to zařídit, aby kvalita života byla pro pacienta a jeho rodinu v závěru života co nejlepší a podle jeho přání. To je její cíl a smysl. Zmírňovat utrpení, bolest, držet za ruku, provázet, nespěchat, dát čas. A když si uvědomíte tu obrovskou podpo-



Radost při Dekatonu. Foto František Bořánek

ru, kterou jsme od lidí získali, je zřetelné, že tohle všechno už chápeme.

Katko, budete prý otevřít ambulanci paliativní medicíny. Je to tak?

Ano, je. Je mnoho pacientů, kteří potřebují specializovanou paliativní léčbu, ale zatím nepotřebují hospic jako takový. A doteď museli jezdit za specialistou do Českých Budějovic. Ambulance je k dispozici již od 1. 7., slavnostní otevření jsme se rozhodli udělat až v září. Písecká společnost Casta, a. s. nám prostory pro ambulanci vybuďovala jako dar, za což jí patří náš obrovský dík. Podporuje nás takhle už mnoho let a my si to obrovsky ceníme. A díky Rotary klubu Písek, Husitské diakonii a zaměstnancům České spořitelny Jihočesko máme v ambulanci všechno vybavení, které potřebujeme. Jediný zádrhel je, že s námi nepodepsaly všechny zdravotní pojišťovny smlouvy, tak to jsou takové překážky, se kterými se potýkáme. Ale to se časem vyřeší, vždycky se nakonec všechno vyřeší. Tak nám držte pěsti.

Budeme držet pěsti. Člověk, který se v tom tématu nepohybuje, si neumí představit, co všechno to obnáší... Máte nějaké letní přání? Co by vám nebo hospici udělalo radost?

Mám letní přání pro nás všechny. Abychom si odpočinuli, načerpali síly. Abychom si užili vodu a dovolili jí smýt a odplavit všechno, co už nám neslouží. No a pro hospice... Víte, já mám jeden sen a nevím ještě, jak ho naplnit, ale stejně jako všechno ostatní, jednou se to podaří. Opravdu věřím, že se povede dostat hospic do situace, že časem najdeme 10.000 neuvěřitelných dárců a podporovatelů, kteří se vzdají té jedné pomyslné kávy měsíčně a podpoří činnost hospice maličkou částkou dlouhodobě. A tak bude písecký hospic stát na pevných, bytelných základech, kterými neotřese nic z vnějšího světa. Teď se to může zdát nereálné a naivní, ale to byla na začátku deka přes celý most s tím prvním čtvercem, který k nám doputoval, taky. Takže se držím starého známého „nic není nemožné“ a moc bych to hospici a lidem v něm přála. A všem přeji pěkné prázdniny, spoustu nových zážitků z cest, a hlavně, pořad dokola a ještě jednou... hromady zdraví pro vás a celé rodiny!

Děkujeme za rozhovor. A číslo účtu pro ty, kteří se chtějí připojit k dárcům: 849 145 0001 / 5500.

V Drtikolovi, v Březinovi, Bílkovi i jinde jsou zmínky o nutnosti křídel...

Pro potěchu duše čtenářů Píseckého světa dnes přinášíme ukázkou z díla píseckého autora Karla Funka – červencovou pasáž z jeho Univerzálního kalendáře pro všechny roky, věnovaného osobnosti Františka Drtikola. Pro některé z příštích čísel Píseckého světa plánujeme rozhovor s Karlem Funkem.

FRANTIŠEK DRTIKOL (1883 Příbram – 1961 Praha) byl český fotograf, příležitostně se věnoval i grafice a překladatelství. Proslavil se zejména svými portréty a akty ve stylu pozdní secese, později ovlivněné kubisticko-futuristickými prvky. Je řazen k nejúspěšnějším českým klasikům fotografie aktu všech dob. Je znám také svou duchovní praxí východních učení, Bhagavadgity a buddhismu, je označován za zakladatele českého buddhismu.

KAREL FUNK (*1948, Nymburk) vyrůstal v rodině učitele, žil na zámku v Hluboší u Příbrami. V dětství byl ovlivněn setkáním s bývalým legionářem Františkem Brožem a mladíkem Otto Kozákem, oba v něm podnítili odpor ke komunistickému režimu. Po roce 1989 pracoval jako vedoucí odboru sociálních věcí v Písku a následně se stal ředitelem píseckého Střediska péče o seniory. Nyní bydlí v Písku a mnoho času tráví psaním.



Karel Funk

Z Univerzálního kalendáře pro všechny roky – Úvahy o umění pro laiky, červenec

Asociace: v Andách na skalnatém srázu je rovná plošina, kde diváci mohou každé ráno spatřit úchvatný děj – kondoři s rozpětím křídel až třiapůl metru tiše plachtí ze skalnatých pustých hor dolů do zelenavých údolí. Přespávají v bezpečných výškách, kde jim v noci zmrzne vlhkost křídel, a ráno je jen rozevřou a plachtí níž, aby křídla roztála a mohli jimi pohybovat. Nečiní nic jiného, než co jim velí nutnost přirozeného života. Nestarají se o zbytečnosti, jsou tiší a soustředění, a po nakrmení se v zeleni údolí zas mávají pracně a trpělivě křídly k očištění spánku ve výšinách. I my si své boly a starosti můžeme brát s sebou do noci, svěřit je ve výšinách k řešení svému Andělovi, který se už postará o pomocnou účast dalších hierarchií. Noční milost očistí, se kterou se probouzíme, pokud jsme spali hluboce, nám ledacos osvětlí, dokud si

to rušnými myšlenkami hned nepřekryjeme. Ale připomeňme si: k očistě za noci se musíme přičinit bdělostí za dne. Jinak se většinou i v noci potulujeme jen v labyrintech přízemního chaosu.

Naše horolezectví a „ducho-lezectví“

Traduje se o Goethovi tato epizoda: Na horské procházce měl projít krátkou pěšinkou, podle které bylo z obou stran bláto. Z opačné strany přicházel jeho kritik, nepřítel. Jeden z nich tedy musel do bláta. Kritik mohutné postavy nasupeně pokračoval v chůzi se slovy: *Pitomcům se nevyhýbám*. Goethe ustoupil stranou s lakonickým konstatováním: *Já ano*. To byla ovšem specifická situace. Jinak hory sblíží, dávají větší porozumění. Snad i proto se cizí lidé na horách zdraví. Není to hezké – podívat se někomu do očí, pozdravit a sdílet s ním na vteřinku posvátnost prostředí? Ono malé a nepovinné pohnutí myšlenek, obličeje a úst, kterým vyjdeme na okamžik ze ztichlého nitra, může dát neznámému člověku kousíček opravdovějšího sdílení, než obvyklá halasná frázovitá konvenční přání k svátku či narozeninám. Jsme tam bez své masky, bez touhy udělat na někoho dojem, bez potřeby konverzačního taktizování ve svůj prospěch. Pobytí ve větší nadmořské výšce s někým blízkým může přispět k většímu vzájemnému poznání víc než deset sezení u některého psycho-šamana.

Intimní vztahy se mohou pročistit a prohloubit, obohatit o cennější prožitky a hodnoty, ale i obráceně: rozpadnou se, pokud nevzešly ze souladných hodnot obou partnerů. Touží-li někdo po nějakém změněném stavu vědomí (často ani nevíme, co to je), pak zde můžeme nakročit k té nejúžasnější změně – zjasněnému, průzračnému stavu vědomí. K sobě, ke druhému, k Duchu. Průzračný horský vzduch dává i průzračnější myšlenky a city. Je však dobré o tom vědět a snažit se – jen tak, volně, bez křečovitosti. A malé cvičení: Představujeme si, jak naše aurické cáry tlaků, strachů, chtivostí, pres-tiže... rozfoukává horský vítr a proslušuje horské slunce, aby se odpařily v lásce slunečnicka mocností. A snad je i poprosme, aby to od nás převzaly a rozpustily. Je to víc než jen zálibné nastavovat sluníčku svou hýčkanou pokožku.

Na horách se lidé chovají slušněji, uctívěji. Bulharští horalé mají pořekadlo, že „*naď dva tisíce metrů sviňa nevyleze*.“ Už to tak asi vždy není. Když šplhají horolezci na nejvyšší hory se sobeckou chtivostí udělat v němčem svůj osobní rekord a „dobýt“ či „pokořit“ horu – místo aby se jí sami pokorili, místo aby ctili posvátnost ticha a majestátu hor-



Fotograf František Drtikol bývá mj. označován za zakladatele českého buddhismu.

ských velikánů, když tam bujaře a sebevědomě halasí (i kdyby jen auricky), když nevnímají posvátnost hor, ale jen sebe a svou „psychičku“ a „fyzičku“ – cosi touto brutalitou v okolí narušují.

Jak našlapuje jejich bota na skálu? Jak zatloukají klíny do ní? Jako do materiálu, který slouží k jejich horečně chtěnému cíli – rekordu, vyniknutí, trofeji, triumfu, vítězství. Kolik jich posvátně souzní svou láskou s horami a tuší a ctí jejich duchy? Kolik z nich nejsou násilní dobyvatelé, ale pokorní harmoničtí hosté? Kolik jich se v duchu zeptá před vstupem, je-li jim to vládci hor dovoleno? Nebo o to alespoň poprosí? Nepatrné procento. Chovají-li se k horám urážlivě a dobyvačně, i kdyby jen mentálně, vyrušuje to z odvěkého majestátního ticha vládce hor – mohutné duchy, naplňující a střežící miliony let jejich klid a posvátnost. Pak pro ně není problém pyšné vetřelce setřást – stačí, aby zařídili, že jim „podřízení“ duchové vody a vzduchu – undiny a sylfydy způsobí náhlou mluhu, sněžení, námrazu či vítr, nebo několik gnomů vetřelci trošičku sklouzne nohu, a je opět nastoleno ticho a klid. Pokořena nebyla hora, ale troufalý horolezec. Asi jako když člověk zlikviduje na svém těle drzou blechu. Na posvátných bělostných sněhových pláních a šedi skalních masivů, střežících svá odvěká mohutná tajemství, se může pohybovat jen tichý a pokorný tvor, jehož nitro nevzrušuje do čistého a dosud panenského prostředí výšlehy pýchy a prezíravosti lidských červíčků. Jinak vyrušuje nejen vládce hor, ale působí i nepříjemný rozruch mezi elementárními bytostkami.

Hezky poctivě, drtikolovsky

Nechme už horolezce a obraťme se k sobě. Co naše postoje k vznešenosti duchovních světů a k me-

V Drtikolovi, v Březinovi, Bílkovi i jinde jsou zmínky o nutnosti křídel...

Dokončení ze str. 21

ditací? Nadereme se do nich někdy s podobným nalaďením? Nemáme jen zvědavost okusit cosi neobvyklého, chtění takto honem patřit mezi ty „kulturní“, ty „duchovní“, kariéristicky se zařadit mezi ty úspěšnější „ducho-lezce“? Nejsme u Pána jen šplhouni, toužící se kamsi vysoko vyšplhat bez náležité niterné a charakterové přípravy? Na úpatí Mount Everestu jsou už tuny odpadků po horolezcích. Podívejme se za sebe – co jsme zanechali mentálně mezi lidmi? Pohledme na sebe okem a srdcem okolí. Vývojová náprava znamená, že jsme vedeni pouklízet odpadky, které jsme za sebou mezi lidmi zanechali. Jejich stopy někde zůstaly. Rozpoznáme a uděláme-li to sami a rádi, ne ze strachu z božího trestu či tzv. karmy, ale z lásky k dobru a pravdě, pak se nad námi stále častěji rozklene azur nekonečných nebes a jejich ochrana. Ani mráčky či bouřky nás pak osudově nezlikvidují, ale projasní.

A kolik – pomyslně řečeno – milionů tun mentálního odpadu lidstvo zanechalo Matce Zemi? Už by pod tíhou toho zanikla, zadusila by se, kdyby tyto hory objektivních vin nevzal Kristus k sobě. Subjektivně, osobně, si každý ponese své výchovné následky, ale od toho objektivního nás Kristus zbavil a neustále každým okamžikem zbavuje, aby Země mohla opět a opět volně dý-

chat, oprostěná od prosáknutí hříchem a materialismem všech dob. Kristův sluneční Logos uzavřel svazek se Zemí. Kristus sám auricky vproudil do bytosti Země. Proto říká při pozření produktů Země – obilí a vinné révy: „*To je mé tělo! To je má krev!*“ I slovní spojení „...šlape po mně nohama...“ či „*Kdo jí mé tělo a pije mou krev...*“ k tomu poukazují. I proto jedl chléb a pil víno jako symbol svého trvalého sestupu až do zemské úrovně. Jak osvobodivé a prosté! Proto od oné doby můžeme i zde na Zemi (nejen meditačně ze Slunce, jako v dávných dobách) přijímat Krista v zemském mentálním ovzduší – „*jíst jeho tělo a pít jeho krev...*“, prostupovat se jím, prozařovat se jeho láskou, moudrostí a vůlí. Země byla prostoupena duchem Kristovým, toto je ta proměna, jejíž podstatu theologie plně neosvětluje. Při Poslední večeři Kristus poukázal, že Země byla proměněna a prostoupena Jím samým – tedy i obilí a víno jsou od oné doby tělem a krví Kristovou.

Takto to chápali i první křesťané, ale od poloviny středověku se toto porozumění většinou vytratilo. Na věřících pak záleží, zda „proměňování“ při mši plně chápou, pak je to osvobozující rituál, nebo zda jim zbylo jen doslovné zmaterializované pojetí v hmotném smyslu, které člověku nedá-



Aukční síň Arthouse Hejtmánek Praha vydražila 14. června v Zahradní aukci fotografii Výkřik (signováno 1933) od Františka Drtikola. Vyvolávací cena 90.000 Kč, vydraženo za 650.000 Kč.

vá nic hlubšího, tedy je již jen na úrovni pověry a zmechanizované kostelní praktiky. Naše poznání tohoto zprofanování je jeden krok. Ten snazší. Naplňování se skutečným a živým obsahem tohoto spásného a zároveň prostého mysteria je druhý krok, celoživotní, radostně osvobodivý.

KAREL FUNK

Den dětí s NADĚJÍ pobavil na čtyři stovky dětí

Středa 1. června byla v Palackého sadech u hudebního pavilónu v režii naší dlouholeté moderátorky Jany Jiříkové, kde se odehrávala oslava Dne dětí s NADĚJÍ, který pořádal spolek NADĚJE, pobočka Písek, ve spolupráci s Centrem kultury města Písek.

Vše se povedlo uskutečnit dle našich představ a po dobu třech hodin mohly děti absolvovat zábavné aktivity s tematikou „Les kolem nás“ spolu s doprovodným programem. Děti si s devíti rázky za splnění úkolů vybraly odměnu na stánku. Každé dítě si mohlo vybrat z několika odměn, největší

zájem byl o vodní pistole, sluneční brýle, balónky, plyšové hračky, čokoládové bonbóny a jiné sladkosti. Velké oblíbené se těšila doprovodná aktivita, malování na obličej.

Hladký průběh akce pro téměř čtyři stovky dětí pomohlo zajistit třicet aktérů a to zaměstnanci



a dobrovolníci spolku NADĚJE, dobrovolníci z řad zaměstnanců veřejné správy, zaměstnanci Centra kultury, studentky ze Střední zdravotnické školy a dobrovolníci z centra Bonum. Velmi děkujeme všem za pomoc při pestrých aktivitách na stanovištích. Spokojené odezvy soutěživých i rodičů nám byly odměnou a mnozí z pořadatelů se již těší na další ročník.

HANA ŠEFRÁNKOVÁ
vedoucí práce s dětmi a mládeží

Modré zóny



Tak jsem si zase jednou unavený po práci a relativně těžkých případech v nemocnici otevřel internetový portál Seznam. A četl jsem postupně názvy článků: Česko na prahu další vlny covidu. Proč virus nezastavili letní teploty?

Mohou za to nové subvarianty

viru, u kterých se zdá, že dokáží nakazit i lidi s imunitou. Jak jsou nebezpečné? A jsme na nečekanou vlnu připraveni? Video: Další svědectví o zabíjení civilistů. Rusové zastřelili tři mladíky. Šéfkuchař vyhrál zakázku na práce na silnici. Teď ho stíhá policie. ČT šetří na sportu. Prodává část přenosů z Kataru a smráká se i nad hokejem. Zaplavené ulice, vytopené domy. Extrémní bouřky udeřily. U Karlštejna vykojil rychlík plný lidí. V Chersonu chystají proruské referendum. Výsledek už znají...? Zpěvák R. Kelly dostal 30 let, Francie hlásí sedmou vlnu koronaviru... Stačí! Kdybych jako Marťan na Marsu dostával v monitoringu médií zprávy o tom, co se děje na té krásné modré planetě Zemi, se za měřením na střední Evropu a Českou republiku, tak bych si řekl: Tak tam bych nejel ani náhodou. Tam je nebezpečné už jen přistát. Výjít z modulu a udělat pár kroků je na prahu absolutního hazardu se svým životem, a ještě navíc s tím obrovským rizikem, že se už nemusím vrátit, a tedy už vůbec odletět...

Starí kartografové označovali nebezpečná nebo neprobádaná území termínem „zde jsou draci“ (*hic sunt dracones*), případně „zde jsou lvi“ (*hic sunt leones*). Vůbec nevím, jak by dnes označili toto životní vysoce nebezpečné, nepředvídatelné a rizikové prostředí pouze na základě výše zmíněného monitoringu. Možná kdybych tyto nadpisy a články prohnal přes síto „pravdivosti“, a ty, co by zbyly, prohnal zase přes síto „užitečnosti“

a těch pár zbylých přes síto „nutnosti“, možná, že by tam nezůstalo vůbec „nic“ a mohl by se tam umístit krásný obraz léta a obyčejného života nás mnohých, kteří zápasíme s tím, co se děje kolem a přitom to nemůžeme zásadně ovlivnit, a když to pochopíme, tak zápasíme alespoň s tím, co ovlivnit můžeme. A možná bychom se i vzájemně mohli inspirovat. Už několik let mám silný pocit, že mnohá média koncentrují naši pozornost pouze na zlo v jeho mnoha podobách. A přitom si myslím, že svět je jako jeden velký barevný list papíru a teprve někde na něm jsou občas černé puntíky. A někdo nás chce koncentrovat pouze na černé puntíky, které vyvolávají strach, úzkost, obavy – a to se samozřejmě promítá do zdraví společnosti, rodin i jednotlivců... Řekni mi, na co se díváš, a já ti řeknu, jaký jsi... A já vaši pozornost chci zase soustředit na ty velké plochy toho barevného papíru, mimochodem těchto ploch je mnohem víc než malých černých puntíků, a chci vaši pozornost v tom barevném poli zaměřit na modré puntíky. Konkrétně na modré zóny.

Ale popořádku. Napřed jsem na přednášce „Jak se dožít vysokého věku ve zdraví a vitalitě“, která se konala v Městské knihovně Písek, představil prof. Scharffenberga. Představím ho i nyní pro ty, kteří neměli možnost tam být. Profesor John A. Scharffenberg je emeritním profesorem Univerzity Loma Linda v Kalifornii a je odborníkem v oblasti preventivní medicíny a výživy. Narodil se v roce 1923 v Šanghaji, kde jeho rodiče pracovali jako misionáři. V osmnácti letech se přestěhoval do USA. Po studiu preventivní medicíny získal v roce 1956 doktorát v oblasti výživy na Harvardské univerzitě, kde se věnoval výzkumu cholesterolu a aterosklerózy. Jako profesor Univerzity v Loma Lindě byl hlavním školitelem lékařů v oblasti primární prevence. Působil také několik let jako tajemník pro klinickou výživu Národní obrany v Marylandu. Stále udržuje kontakty a vyměňuje si zkušenosti s některými představiteli odborných amerických společnosti (pro kardiovaskulární onemocnění, rakovinu, výživu a dalších).

John patří k adventistům sedmého dne z Loma Lindy, což je skupina popsána v knize „Modré zóny“ a patříci do pěti míst na naší planetě, kde se lidé ve zdraví dožívají nejvyššího věku. Knihu napsal Dan Buettner, stálý spolupracovník National Geographic. Od roku 2000 se týmy vědců – lékařů, antropologů a sociologů – zajímají o způsob života lidí na těchto pěti místech planety. John mnoho těchto dlouhověkých lidí z Loma Lindy osobně zná. On sám je zajímavým důkazem vlivu životního stylu na naše zdraví. Ve svých 99 letech je vitální, má všechny své zuby a jen dva kazy. Je duševně v dobré kondici a neustále se intenzivně věnuje přednáškové činnosti a svěmu vzdělávání. Cestuje po celém světě a přednáší o prevenci civilizačních nemocí, která je shrnuta v programu NEWSTART.

A já jsem tam říkal, že se k těm Modrým zónám ještě vrátím a dovysvětlím, ale už se tak nestalo, také proto, že se to ani neslušelo. Protože vitální 99letý pan profesor nejen zaplnil celý přednáškový sál do posledních míst, ale i nádherným způsobem naplnil celé následující dvě hodiny. A tak se vrácím k Modrým zónám až tady a teď. Prožít dlouhý život ve zdraví není žádná náhoda. Základem jsou dobré geny, ale velkou roli hrají i dobré návyky. Odborníci tvrdí, že osvojíte-li si správný životní styl, máte šanci žít až o celých deset let déle. Co je klíčem k úspěchu? To se právě hledalo.

Koncept „modrých zón“ vznikl díky výzkumu Gianni Pes a Michaela Pullena. Zjistili, že většina mužů, kteří dosáhli věku 100 let, žije na Sardinii (provincie Nuoro). Tento výzkum později pokračoval v osobě Dana Buettnera. Byl to on, kdo identifikoval pět míst na Zemi, kde lidé žijí mnohem déle. Buettner a jeho výzkumný tým se spojili s lidmi kolem populárně vědeckého časopisu National Geographic. Jejich cílem bylo studovat podmínky a životní styl stoletých lidí. Společně hledali regiony s nejvyšší průměrnou délkou života a regiony s největším počtem lidí starších 100 let.

V důsledku toho byl sestaven seznam pěti míst: • Provincie Ogliastra, ostrov Sardinie. Vysočina italského poloostrova je domovem největšího počtu mužů, kteří dosáhli věku 100 let.



Profesor John A. Scharffenberg

- Ikaria, Řecko. Tento ostrov v Egejském moři je pozoruhodný tím, že má jednu z nejnižších úmrtností středního věku a nejnižší výskyt demence na světě.
- Poloostrov Nicoya, Kostarika. Tato oblast má nejnižší úmrtnost ve středním věku a je druhou nejkoncentrovanější u dlouhověkých mužů.
- Loma Linda, Kalifornie. V tomto městě je mnoho adventistů sedmého dne. Žijí o 10 let déle než lidé žijící v jiných regionech Severní Ameriky.
- Okinawa, Japonsko. Tento ostrov má největší počet žen, které dosáhly věku 70 a více let.

A protože John patří do skupiny dlouhověkých lidí kolem Univerzity Loma Linda v Kalifornii, kteří tedy žijí ne izolovaně na ostrovech, ale uprostřed konzumní americké společnosti, tedy trochu podobně jako my, může nás v mnohém inspirovat. A myslím, že i inspiroval. Já se chci k těmto radám vrátit trochu podrobněji v příštích číslech PS. Tak jen krátce – mluvil samozřejmě o výživě, on sám je vegetarián, jí pouze dvě jídla denně, nekouří, nepije, chodí spát dříve a vstává ve 4 hodiny ráno a stále se vzdělává, za nejdůležitější jídlo dne považuje snídani, mluvil o spánku a odpočinku, ale také mluvil o pohybu, ale užitečným a smysluplným pohybu, pro něj to znamená práce na zahradě, má více jak hektarovou zahradu, kde zasadil stovky jahod, borůvek, brusinek a jiných bobulovin a také stromů a o to všechno se stará. Po smrti manželky jezdí po celém světě a přednáší, neustále udržuje kontakty s vědeckou komunitou. A mluvili jsme také o psychickém a sociálním zdraví a také, k mé radosti, o spirituálním zdraví, tedy o smyslu života a hluboké křesťanské víře. A pak byly dotazy na všechno možné. A na závěr přednášky řekl: „*A přesto, že jsem celý život dělal výživu, tak do velké míry věčím za svůj věk pohybu, a to především ve střední části života.*“ Na otázku, kterou část lidského života považuje za střední, nám lišácky odpověděl, že od 40 do 75 let. A důchod že si naplánoval až na příští rok, kdy mu bude 100 let... :-)

Tak přeji krásné léto v barevných a modrých zónách a v pohybu.

ROSŤA HOMOLA,
Oddělení spirituální péče – Nemocnice Písek

Hasič Pavel Farka převzal ocenění za záchranu života

Pprap. Pavel Farka, sloužící na stanici v Českých Budějovicích jako hasič – technik spojové služby, byl v červnu krajským ředitelem HZS Jihočeského kraje plk. Lubomírem Burešem oceněn za výjimečný čin. Zachránil lidský život.

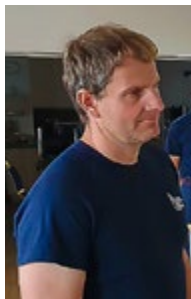
Z rukou krajského ředitele a za přítomnosti ředitele územního odboru České Budějovice plk. Jiřího Peška obdržel Pavel Farka hodinky jako poděkování za svou rozhodnost, statečnost a profesionalitu. Jistě – záchrana životů je prvořadým úkolem profesionálních hasičů. Ale je naprosto jiná situace, když se v této situaci ocitnete ve svém volném čase a nikoliv v zálohovém obleku, se všemi potřebnými prostředky a s řadou kolegů, kteří jsou v tom s vámi. A Pavel Farka dokázal, že je pravým hasičem i v momentě, kdy právě neslouží.

Je pátek 27. května 2022 odpoledne...

Pavel Farka celé dopoledne pracuje na rodinné farmě v Březí u Trhových Svinů. Po obědě ho čeká velký nákup v trhovinském supermarketu, protože připravuje oslavu svých čtyřicátých narozenin.

V supermarketu je obvyklý páteční bláznec. Souhrou náhod a osudu se stalo, že když stál ve frontě u kas, jedna z nich se uvolnila. On toho využil a vyrazil k domovu o něco dříve – díky tomu dorazil v rozhodné chvíli k zatačce u Otěvěku, kde stála dvě auta a po silnici byly rozházené motorkářské věci. Na poli vedle silnice uviděl dvě osoby, které pozorují ležícího motorkáře

a volají tísňovou linku. Jednou z osob byla paní Dita Steinbauerová – Baštová, která nehodu viděla z okna svého domu. Neváhala, nechala doma děti a přiběhla na pomoc. Pavel zaparkoval své auto, vzal z něj lékárníčku a vyběhl k motorkáři. Situaci rychle zhodnotil a hned mu bylo jasné, co musí udělat. Motorkář měl levou nohu od kolene ošklivě namotanou a trčely z ní kosti. Levou ruku měl zvrácenou v nepřírozené poloze. Pavel si vzal pro vlastní bezpečnost latexové rukavice a opatrně sundal motorkáři helmu. Zjistil, že muž je



při vědomí a že s ním může komunikovat. Z lékárníčky vzal škrtidlo, kterým zaškrtil zraněnou nohu nad kolenem. Škrtidlo se však přetrhlo. Úžasně zafungovala paní Baštová, která v momentě zajistila škrtidlo nové. Krvácení neustávalo. Pavel proto nacpal svoji pěst veškerou silou do třísel motorkáře, aby zastavil tepenné stehenní krvácení. Takto držel pěst v třísech a zároveň gumové škrtidlo až do příjezdu Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje. Od zdravot-



Karel Farka převzal ocenění za záchranu života.

níků si pak vyžádal vojenský turniket (speciální škrtidlo), kterým znovu zajistil ránu proti krvácení. Motorkáře pak zdravotníci do nemocnice transportovali letecky.

A jak to celé dopadlo?

Pavel Farka zachránil motorkáři život, přestože mu lékaři museli amputovat nohu. Zraněná ruka byla zachráněna. Pavel poté, co motorkáře transportovali do nemocnice, nasedl do svého auta, odjel domů, kde ho čekala manželka a jeho čtyři děti. Dětem nalil nanuky do místiček, s manželkou si nalili panáka a vyprávěl, co se mu cestou z nákupu přihodilo... A pak mohla začít oslava jeho čtyřicátin.

A co ještě dodat?

- Při záchraně motorkáře se Pavel i přes rukavice poranil o ostrou kost na ruce. Rány okamžitě společně se zdravotníky a kolegy ze stanice Trhové Svině, kteří se k nehodě také dostavili, důkladně dezinfikovali. Po následných kontrolních odběrech krve se ukázalo, že vše je v pořádku.
- Během škrcení rány a čekání na ZZS Pavlovi v hlavě proběhlo několik myšlenek. Nejen to, jestli udělal vše správně. Ale také například jestli správně zaparkoval a... a že se mu v autě roztékají koupené nanuky, které vezl dětem na oslavu.
- Po celou dobu záchrany byla u motorkáře paní Dita Baštová. S motorkářem komunikovala, držela mu hlavu, psychicky ho podporovala, uklidňovala a rychle reagovala na vše, co Pavel právě k záchraně potřeboval. **Pavel Farka by velmi rád chtěl tímto paní Baštové poděkovat a vyzdvihnout její pomoc, která je o to cennější, že paní Baštová nesnáší pohled na krev.** Dokázala v této extrémně stresové situaci zachovat klid a chladnou hlavu. Právem ji náleží velký dík a obrovské uznání.
- Pavel Farka si velmi váží rodiny zraněného motorkáře, která Pavla vyhledala a poděkovala mu za jeho čin.
- Rádi bychom touto cestou dále poděkovali za perfektní školení, které profesionální hasiči HZS Jihočeského kraje pravidelně ve zdravotnické oblasti absolvují. V Českých Budějovicích děkujeme konkrétně paní Radce Krygarové ze ZZS Jihočeského kraje. I díky ní a všem jejím kolegům, kteří profesionální hasiče v našem kraji školí, Pavel Farka dokázal poskytnout první pomoc zraněnému motorkáři a zachránil mu tak jeho život.

VENDULA MATĚJŮ
tisková mluvčí HZS Jihočeského kraje

Zemřel archeolog Jan Michálek

V pondělí 27. června náhle zemřel ve věku nedožitých 75 let archeolog PhDr. Jan Michálek, jehož profesní život je spojen s jižními Čechami, zejména Strakonickem a Píseckem.

Byl rodákem ze Stříbra, nicméně dětství od čtyř let prožil v Písku, kde první archeologické krůčky jsme spolu uskutečnili koncem padesátých let. Na Písecku realizoval celou řadu archeologických výzkumů a jeho četné nálezy jsou uloženy mimo jiné ve sbírce Prácheňského muzea. Kolem toku



Blanice mezi Protivínem a Putím objevil soustavu sídlišť ze starší a střední doby kamenné. Například na staveništi domků u Oldřichova a v lese u Dobešic prokopával několik mohyl, zkoumal laténská sídliště u Laziště a v místě hradu Zvíkova, a také objekt z 13. století u Topělce. V lesích registroval dosud neznámá mohylová pohřebiště.

V letech 1975 až 1977 Jan Michálek pracoval jako archeolog v píseckém muzeu a následně v Muzeu středního Pootaví ve Strakonici. Odborně byl zaměřen zejména na osídlení doby železné, nicméně zkoumal vše, co bylo potřebné a ohrožené. Je autorem a spoluautorem několika knih, publikoval stovky článků a pravidelně referoval o nové literatuře. Vytvářel soupisy archeologických nemovitých památek a katalogy muzejních archeologických sbírek. Archeologii se intenzivně zabýval i po odchodu do penze. Čest jeho památce!

JIŘÍ FRÖHLICH

Adopce u ptáků – o jednom unikátním způsobu záchrany orlích mláďat

U lidí bývá adopce dítěte mnohdy poslední možností, jak zachránit manželství. U ptáků může adopce napravovat lidské chyby a přestupky, nebo zmírnit dopady nepříznivých klimatických jevů na hnízdící ptáky a také vracet do přírody odchovance ze záchranných stanic.

Je to způsob, jak se pokusit zvýšit početnost populací ptačích druhů, které jsou v přírodě ohrožovány vzrůstajícím počtem lidí a jejich neustále se zvyšujícími požadavky na komfort života. Tyto civilizační tlaky zmenšují rozlohu přirozeného prostředí a snižují potravní nabídku. Ale ptáci jsou ohrožováni nejen plošně, přeměnou přirozené krajiny v území vyslovené produkční, ale také způsoby hospodaření v krajině. Už to by stačilo a bylo by těch negativních vlivů až dost. Ale u nich nezůstává. Ptáci jsou ještě k tomu zabíjeni auty na silnicích (a nejen ptáci umírají díky nadměrné hustotě silničního provozu), velkými prosklenými plochami protihlukových stěn kolem dálnic, stejně jako na sklech výškových budov, ale i menších staveb ve městech a na vesnicích.

Není divu, že to u mnohých lidí vede k aktivitám, které by ptákům (ale i ostatním druhům živočichů) pomáhaly a tím alespoň částečně napravovaly výše uvedené negativní dopady. Dlouhodobá snaha o nápravu vedla k úpravám zákonných norem a k zakládání záchranných stanic. Z těchto stanic se zachráněná mláďata čas od času přidávají do hnízd stejného druhu k mláďatům v přírodě. To umožňuje, že adoptovaní ptáci získají od adoptivních rodičů potřebné návyky pro přežití v přírodě. Čas od času není možné umístit mláďe do náhradní péče stejnému druhu, a tak se zkouší nasadit do hnízd druhů příbuzných, se stejným způsobem života. Povedlo se už takto například umístit mláďe káně do hnízda jestřábu.

Dnes již existuje síť profesionálních záchranných stanic. Ale já pamatuji doby, kdy sice ještě

nedocházelo k tak razantním plošným zásahům do krajiny, ale za to bylo možné mnohé ptačí druhy jako „škodlivé“ střílet. U druhů, které dospívají až po několika letech a mají jen malý počet mláďat, mohl takový odstřel na některých místech určitý druh zcela vyhubit.

Tradičně ohroženou skupinou ptáků jsou dravci. Ti byli odnepaměti člověkem považováni za potravní konkurenci a jako takoví cíleně vybiženi. To postihlo i největšího evropského dravce – orla mořského. Tito orli byli na území Čech a Moravy vystřeleni přibližně před 150 lety. (Jak se je podařilo do naší přírody opět vrátit, napíšu někdy příště). Ale střílení a cílená likvidace dravců pokračovala i poté. Teprve v roce 1996 byl zakázán lov dravců na výrovkách, jejich odchyt do jestřábích košů a kladení otrávených vajec. Přes tato ochranná opatření se stavy dravců prakticky nezvyšovaly. Důvodem byl i přetrvávající názor mnoha myslivců, podle kterých „co má zahnutý zobák, musí dolů.“

Dravci byli u většiny kultur v minulosti tradičně uctíváni jako poslové bohů a vnímáni jako symboly statečnosti, ušlechtilosti a svobody. Tyto pocity u mnoha lidí přetrvávaly do současnosti, a tak se vždy našla skupina lidí, která se je snažila chránit, zraněné léčit a vracet je do přírody. To popisují dobu, kdy u nás neexistovaly žádné záchranné stanice. Jednalo se o profesionální i amatérské ornitology a také často o sokolníky. Mluvíme o sokolnicích, kteří dravce obdivovali, milovali je, a proto je i všemožně chránili. Měli rádi nejen své lovecké chovance, ale i dravce volně žijící. A na druhé straně, jak to v lidské společnosti bývá, byli i sokolníci, kterým šlo víc než o dravce o peníze.



Mláďata orla na hnízdě. Foto Karel Makoň

V 80. letech minulého století byl výskyt orlů na území Čech a Moravy unikátem. Ale na Slovensku, díky větším plochám různorodého přírodního prostředí, méně intenzivnímu zemědělství a řidšímu osídlení, orli hnízdili. Biologie dravců je mnohem složitější, než je tomu u jiných menších druhů. Zatímco vrabec je dospělý rok po vylíhnutí, orli dospívají až po 3 – 4

letech. I když samice vysedí třeba dvě vejce, přežívá často jen jedno mláďe. Je to dáno tím, že první vylíhnuté mláďe má náskok, obvykle dvou dnů, před tím druhým. Tento náskok znamená výhodu ve velikosti. První mláďe je větší a silnější, a proto se vždy prosadí při krmení. Na druhé se pak dostane teprve, až když to první už nemůže polknout další sousto. Pokud je potravy nedostatek, druhé mláďe hubne a chřadne. Zaostává ve vývoji, slábne, a často je dokonce svým starším sourozencem napadáno. Pokud není potravy nadbytek, což u dravců bývá málokdy, je slabé mláďe ležící bez pohybu na okraji hnízda nakonec využito rodiči jako potrava pro to silné. Jako lidé to nemůžeme posuzovat naší morálkou, protože příroda sleduje jediný cíl – a tím je přežití druhu. Kdyby rodičovský pár spravedlivě krmil obě mláďata, byla by při nedostatku potravy obě vyhublá. Pak by stačilo pár dní nepříznivého počasí a uhynula by obě mláďata.

Díky tomuto přírodnímu mechanismu se počty dravců v krajině ovlivněné člověkem daří zvyšovat jen obtížně. S nápadem, jak to změnit, přišli naši kolegové z východního Slovenska. Nejen že organizovali hlídání orlích hnízd před kšeftařskými sokolníky (pytláky), kteří vybírali vejce dravců a jejich mláďata a prodávali je za marky na západ a za dolary arabským šejkům. Tyto hlídky umožnily, že páry vyvedly alespoň to jedno mláďe každý rok. A protože se orli dožívají několika desítek let, jejich početnost by se jistě mohla díky ochraně hnízd zvýšit. Ale u toho nezůstalo. Oni vymysleli metodu, jak to zařídit, aby pár každoročně vychoval mláďata dvě. Metodika spočívá v pravidelném výměně mláďat na hnízdě. Po několika dnech od vylíhnutí mláďat vylezli ornitologové na hnízdo a sebrali větší mláďe. To týden krmili ve voliére a pak ho na hnízdě vyměnili a odnesli to přirozeně krmené. Tímto způsobem se podařilo překlenout rozdíly ve fyzické kondici a tím zachránit mladší a slabší mláďe. A nejen to. Mláďata měla zajištěný kontakt s rodiči a přirozenou výchovu. Výměny dělali až do chvíle, kdy mláďatům narostla pera v křídlech. Pak už byla na hnízdě ponechána obě mláďata.

Tato metoda je fyzicky i časově náročná, ale byla úspěšná a pro populaci orlů užitečná. Nemohlo se jednat o masové využitelné řešení pro záchranu vzácných dravců, ale rozhodně to byl unikátní počín, který si zasluhuje ocenění. V době, kdy mnozí lidé dravce stříleli, se našli jiní, kteří neváhali věnovat svůj čas a obětovat i finance na jejich záchranu. Dík za to patří organizátorovi RNDr. Štefanovi Dankovi z muzea v Košicích a jeho skupině sokolníků a ornitologů ochranářů.

KAREL PECL,
spolupracovník Prácheňského muzea
a Záchranné stanice živočichů Makov

Jak se žilo v „postpandemickém“ roce na Masaryčce?

Dne 19. září 2022 uplyne právě 111 let od doby, kdy do naší školy vstoupili první žáci. Za pár týdnů oslavíme tedy 111. jubileum od samotného zrodu budovy, ve které v současné době vzděláváme cca 600 žáků. Jednička v numerologii znamená novotu, nové možnosti, nový pohyb, nutí nás se na situaci dívat a uvědomovat si, že máme možnosti některé věci změnit.

Jedničky představují symboliku důvěry, akce a inspirují k převzetí kontroly nad vlastní budoucností. To vše násobeno třemi? Možná skutečně stojíme na prahu nových možností, příležitostí, podnětů. Možná přichází šance, či výzva k novým cílům, závazkům, trendům, postupům....

Život na naší škole byl, tak jako všude jinde, v minulých letech ovlivněn pandemickými okolnostmi. Návrat do školních lavic znamenal nejen velké těšení všech, ale také nutnost vyrovnat se se všemi rozdíly způsobenými distanční výukou. Cítili jsme, že potřebujeme znovu posílit zájmové kolektivy, a tak začalo plánování školních i třídních akcí. Nebyla nouze o výlety, exkurze,

workshopy, projektové dny, sportovní kurzy a soutěže či adaptační dny. Zkrátka dobré třídní i školní klima bylo naší prioritou a určitě se nám to vedlo.

Během celého školního roku o sobě dával vědět náš školní Ekoparlament, který si vybral téma zlepšování prostředí školy. Od města jsme v rámci participativního rozpočtu obdrželi 50 000 Kč. Žáci celé školy si odhlasovali, že tyto peníze budou použity na realizaci relaxačních místností. Vznikl tak v součinnosti dětí prostor, který je vybaven relaxačními prvky a společenskými hrami. Dále jsme podnikli s jihočeským environmentálním centrem Cassiopeia řadu skvělých projektových dní ve škole i mimo školu. Na školní zahradu se podařilo



„Češi na dovolené“

vyrobit kompostér z palet, které nám sehnali aktivní rodiče. Školní Ekoparlament zorganizoval i řadu společenských a vzdělávacích akcí jako byl týden mateřského jazyka, týden slušného chování a pozitivních vzkazů, týden převleků, den naruby atd. Na hracích schůzkách Ekoparlamentu jsme ušili nekonečné pytlíky na ovoce či pečivo, naučili se něco o vzniku půdy, vyráběli žlutomodrá srdce a plánovali nadcházející akce. Také se nám podařilo získat příspěvek z grantu Jihočeského kraje na 3 denní výjezd do Novohradských hor.

S příchodem jara 2022 naše škola poskytla zázemí pro ukrajinské adaptační třídy. Vyklidili jsme budovu družin, aby vznikl prostor pro výuku těchto adaptačních tříd. Po měsíci se větší část ukrajinských dětí integrovala do běžných tříd i v ostatních základních školách.

I závěr školního roku přinesl mnoho skvělých aktivit. V květnu se uskutečnila exkurze žáků do Velké Británie. Žáci osmých a devátých ročníků si vyzkoušeli schopnost aplikovat angličtinu v praxi. Součástí zájezdu byly dopolední lekce s místními lektory a odpolední výlety po okolí. Nezapomenutelným zážitkem byla samozřejmě návštěva Londýna a Warner Bros studií, kde se natáčela série Harry Potter. V červnu se naše deváté ročníky utkaly v různých sportovních kláních. Třídní učitelé byli součástí týmů, aktivně se zapojili v utkání i ve fandění. Další částí loučení s našimi devátáky bylo poslední zvonění. Žáci 9. tříd pobavili své mladší spolužáky a pedagogický sbor vtipnými scénkami, zpěvem a tancem. Celou slavnost doprovázel pěvecký sbor Cantus pod vedením paní učitelky Skuhry, která složila k závěrečné písničce Červnové učitelky dvě dojemné sloky speciálně pro devátáky, kteří je zazpívali společně se sborem. A když požádali o poslední zazvonění, pedagogický sbor jim zazvonil na jejich další cestu životem a oni vypustili heliové balónek jako symbol odchodu dalších absolventů.

Všechno v životě má svůj počátek a konec. Pro žáky 9. třídy v této chvíli doznívá povinná školní docházka, zaměstnanci škol se loučí se školním rokem 2021/2022. A i tento článek o jedné skvělé základní škole, se chýlí ke konci. Poselství od nás pro vás: „Krásné léto vám všem :-)!“

Pedagogický tým ZŠ TGM v Písku



Loučení



V Londýně

Expedice Zoogeos – Venezuela, 8. část: Kouzelná řeka Yuruaní

Naše předchozí stanoviště bylo z hlediska poznávání zajímavé a pro přežití docela vlídné, ale přece jen nesplňovalo všechny naše momentální potřeby. Byli jsme unavení z cesty autobusem, upražení sluncem a potřebovali jsme se vykoupat – umýt celá a vyprat si. Museli jsme si také před cestou a výstupem na Roraimu trochu odpočinout.

Měli jsme představu, kde se nám to všechno nejspíš splní. Někde na břehu Yuruaní. Viděli jsme ji z autobusu, než jsme přijeli do cílové stanice. Abychom se vyhnuli přesunu pod pálicím sluncem, vstali jsme velmi brzy, sbalili tábor a vydali se do San Franciscu. Dalším důvodem velmi brzkého vstávání byl záměr projít přes vesnici pokud možno za minimálního kontaktu s místními obyvateli. Ti jsou závislí na turistech, a protože je tato vesnice nástupním místem pro návštěvu Roraimy, mnozí muži nabízejí služby průvodců. Zájemci o výstup přijíždějí ráno a dopoledne, protože cesta k Roraimě zabere dva dny a teprve třetí den ráno se na ni leze. Místní ženy si zase vydělávají prodejem suvenýrů ve stáncích postavených na návisi podél silnice. Obtěžování všech těchto nabízečů jsme se chtěli vyhnout.

Jak se ukázalo, naše strategie ranního přechodu byla úspěšná. Potkali jsme jen pár lidí, kteří šli po svém a nás si nevšimli. Z autobusu se nám zdálo, že řeka je jen kousek nad vesnicí, ale pro pěšáky ověšené veškerým vybavením a pochodu-jícím po asfaltu se ten kousek prodlužoval. Zdálo se nám to nekonečné, zvlášť proto, že i ranní slunce už nemilosrdně páli. Ale jak to v životě chodí, vše má svůj konec. I naše cesta za štěstím. Že ho máme, jsme poznali, když se silnice přiblížila k řece a my jsme zahlédli v dálce před námi

vodopád. To do nás vlilo novou energii. Začali jsme sestupovat po svahu silnice, abychom se dostali ke břehu, a tak si mohli najít tábořiště pro následující dva dny. Šli jsme proti proudu směrem k vodopádu.

Po chvíli jsme uviděli plechovou střechu přístřešku, který stál na plošině přímo ideální pro naše účely. Bylo jasné, že jsme našli místo, jež je využíváno i místními. Nejspíš jako koupaliště,



Obrí hrnc

protože hned pod ním byla velká tůň s křišťálově čistou vodou. Protože náš budoucí tábor byl na protějším břehu, museli jsme ještě najít místo, kde bychom řeku přebrodili. Ale i to se našlo. Nejednalo se totiž o řeku s hlubokým korytem plným



Vodopád



Rybařík zelený

vody, ale o balvanitou řeku s tůňmi a přehrádkami. Napadla mne podobnost s Vydrou. Ta se po chvíli potvrdila, když jsme u břehu uviděli obrí hrnce. Kousek nad tůňí a naším plánovaným tábořištěm jsme tok přebrodili, shodili jsme bágly, svlékli se do plavek Adamových a ponořili se do chladné vody stékající ze stolových hor. Po několika silně propocených dnech jsem prožíval pocit čistoty téměř nebeské. Byl to úžasný zážitek. Zvlášť pro mne jako akvaristu. Plaval jsem v hejnech rybek, které se v Evropě chovají v akváriích. Vzály mne mezi sebe a některé mne dokonce ochutnávaly. Nevím, jestli ze mne olizovaly slaná pot nebo moje chlupy na nohou považovaly za chutné červíky. Nikde kolem nebyla žádná větší ryba, která by mohla být nebezpečná pro můj výrůstek. Ten se ale přesto nejspíš bál, a tak se schoval. Ale možná to bylo tou studenou vodou.

Když jsem stavěl stan a vybaloval věci, měl jsem pocit, že jsme se opravdu ocitli v ráji. Kousek proti proudu krásný vodopád, pod námi tůň s pitnou vodou a akvarijními rybami, kolem řeky svěže zelená příroda a k tomu výhledy na stolové hory v dálce. Teprve teď jsem si uvědomil, že mám hlad. Vstávali jsme hodně brzy a už bylo po 10. hodině a my ještě nesnídali.

Po pozdní snídani nebo možná předčasném obědě jsme se vydali prozkoumat okolí. Nechodili jsme společně, každý si vybral směr a prostředí, které ho nějak zaujalo, vzal si potřebné vybavení a odešel. Já jsem chvíli seděl na kmeni na břehu a pozoroval lovišho rybaříka zeleného (*Chloroceryle americana*). Bylo mi líto těch akvarijních rybek, se kterými v zobáku se každou chvíli vynořoval z vody. Vysledoval jsem trasu jeho přiletu a odletu a rozhodl jsem se, že mu to plundrování pestrých rybek překazím tím, když ho také chytanu. Ať ví, jaké to je. A to mne ani nenapadlo, že bych ho mohl také sežrat. I když? No, povedlo se, a tak ho můžete vidět i vy. Že je podobný našemu ledňáčkovi? A také stejně žije. I on hnízdí v norách v břehu.

Pokračování na str. 28

Expedice Zoogeos – Venezuela, 8. část: Kouzelná řeka Yuruaní

Dokončení ze str. 27

Když už jsem měl síť nataženou, tak jsem se ještě chvíli potuloval po okolí tábora s nadějí, že se třeba chytí nějaký další pták. Při obcházení okolí jsem našel v mokřině u břehu krásnou orchidej a kousek dál po proudu kolmou pobřežní stěnu hustě porostlou rosnatkami (jiný druh než u nás), mezi kterými vyrůstal semenáček fíkus. Na Řežabinci rostou rosnatky na ploše v rašelinisti a tady přitisknuté ke svislé stěně nad vodou.

Když jsem se vrátil k síti, byl v ní další pták, tyran Swainsonův (*Myiarchus Swainsonii*). Tyrani jsou systematická skupina ptáků velkých jako náš špaček, kteří se živí lovem létajícího hmyzu. Vysedávají na větvích, a když zahlédnou kořist, tak za ní vzlétnou podobně, jako to dělají naši lejsci.

Pokračování příště.

Text a foto KAREL PECL,
spolupracovník Prácheňského muzea
a Záchrané stanice živočichů Makov



Tyran Swainsonův



Atraktivní orchidej



Rosnatky nad řekou



Rajský tábor

Sčítání čápů pokračuje i v létě

Vážení přátelé čápů, začaly prázdniny – období, kdy se na hnízdech objevují vzrostlá mláďata. Mapa čápích hnízd se postupně barví do červena a naším cílem je zjistit mláďata na co nejvíce hnízdech, kde dosáhnou vzletnosti.

Prosíme proto, vydejte se k nejbližším hnízdům, zvláště k těm oranžovým, zjistit, co se na nich děje. Pokud se chystáte na výlet nebo dovolenou, můžete hnízda vyhledat na mapě čápích hnízd a cestou je zkontrolovat. Pozorování je možné

zadat přímo u hnízda přes aplikaci Avif Mobile nebo následně doma přes web **čapí hnízda: www.birdlife.cz/capi/**. Sledujte hnízda až do vylétnutí mláďat – jen hnízda, u kterých jsou pozorování v době vylétání mláďat, můžeme zahrnout do vyhodnocení úspěšnosti hnízdění.

Pevně věříme, že na většině hnízd bude čekat krásná podívaná na majestátní ptáky. Ale je potřeba připravit se i na případná zklamání, kdy mláďata nemusela přežít přívalem deště či krupobití. Moc děkuji za spolupráci při jejich sledování a přeji krásné prázdniny se spoustou radostných zážitků při pozorování čápů!

Program Čapí hnízda má počátky v roce 2014, kdy byl u příležitosti celostátního i mezinárodního sčítání čápů čapí bílý spolu s čapem černým vyhlášen Ptákem roku a od té doby zapojuje do sčítání a mapování čápích hnízd širokou veřejnost.



Mapa sledovaných čápích hnízd v okolí Písku.

Zapojte se do sledování! Nejceněnější výsledky získáváme právě z opakovaných kontrol na hnízdech v průběhu hnízdní sezóny. Kromě data přiletu čápů a začátku hnízdění jsou nesmírně důležité i údaje o přítomnosti velkých mláďat, bez nichž nemůžeme vyhodnocovat úspěšnost hnízdění. Vydržte proto až do konce sezóny.

Jak data zadávat?

Sledujte hnízda ve svém okolí! Na mapě klikněte na hnízdo ve vašem okolí a podívejte se, co všechno o něm víme. Zapisujte, co se na hnízdě v průběhu sezóny děje. Vydržte až do konce – do počátku srpna, kdy mladí čápi opouštějí hnízda – a svá pozorování průběžně zapisujte. Chybí na mapě hnízdo? ZALOŽTE HO. Zadávat data nebylo nikdy jednodušší. Kromě klasického vkládání dat na webu je možné zadávat data přímo v terénu pomocí nové aplikace pro mobilní telefony Avif mobile. Smysl mají i pozorování, kdy je hnízdo prázdné. Všem, kteří se zapojili do sledování čápích hnízd a přispěli tak byť jediným údajem, moc děkujeme!

Zpracováno podle webu ČSO a podle výzvy, kterou zaslala GABRIELA DOBRUSKÁ, Česká společnost ornitologická

Písek a holocaust: Osvětim – houslista Otta Sattler hrál na rampě u plynových komor

Transporty z Terezína do vyhlazovacích táborů na východě (území dnešního Polska) se týkaly i píseckých Židů. Nejčastěji jejich cesta vedla do Osvětimi, která se sama stala synonymem holocaustu. Po příjezdu je čekala selekce, mnozí byli ihned posíláni do plynových komor.

K vybudování vyhlazovacího tábora v Osvětimi (nedaleko Krakova) došlo na příkaz Heinricha Himmlera v roce 1940. Z vybudovaných tří částí (Auschwitz I, II, III) byla největší část v blízkosti vesnice Birkenau (Březinka). Tento druhý komplex se stal osudný pro většinu Židů, deportovaných do Osvětimi.



Houslista Otto Sattler se svými syny. Archiv V. Sattlerových

Výstavba Birkenau proběhla v říjnu 1941. Měla několik úseků a menších táborů, oddělených ostnatými dráty. Nacházel se zde ženský (Bla) a původně mužský tábor (Bib). Své místo v Březince měl i „karanténní tábor“ (BIIa), kde se přichází vězni učili zejména „morálku“ tábora. Vedle táborového lazaretu (BIIIf), v němž rovněž probíhaly lékařské experimenty, byly také sklady majetku po deportovaných (BIIg, jinak nazývané „Kanada“).

Zvláštní pozornost zaujímaly objekty spojené s likvidací vězňů. Šlo o tzv. saunu a plynové komory, jež měly nabudit dojem, že přichází jdou do sprch. Praktikovalo se tu hromadné vraždění plynem cyklon B. Plynové komory byly v provozu až do listopadu 1944. Ke spalování těl sloužila čtyři krematoria přímo v areálu Birkenau.

Svou pozornost si zaslouhuje zvláštní sekce, tzv. Terezínský rodinný tábor (BIIb). Tvořilo jej 32 dřevěných baráků, kde životní úroveň se rovnala jiným úsekům Birkenau. Ti, kteří byli v transportech z Terezína 6. září 1943 (DI, Dm), neprocházeli selekcí. Nedocházelo ani k rozdělení rodin či

vyhnutí hlav. Ačkoliv důvody vybudování této zvláštní sekce stále neznáme, jako možné vysvětlení se nabízí očekávaná návštěva komise Mezinárodního výboru Červeného kříže a poukázání na Osvětim optikou propagandy. Zářijové transporty se dotýkaly několika osob z Písku, např. členů rodiny Meislů z dnešní třídy Národní svobody. Dále pak šlo o Idu Stinglovou (z rodiny Spitzů a Weilů) nebo např. také o lékaře chudých Emila Fröhliche (srov. Kameny zmizelých).

Transporty z Terezína do sekce BIIb pokračovaly ještě v prosinci 1943 pod označením Dr a Ds. Mezi deportované patřily rodiny lékaře Alexandra Engela, Karla Neumanna (bratra známé Kamily Stösslové), Huga Roubíčka (spolumajitele železářství) či Arnolda Kohna. Rodinu jeho bratra Roberta již v Písku připomínají čtyři písecké stolpersteiny v Prokopově ulici. Z Terezína byl deportován do Osvětimi s manželkou Idou a teprve osmiletou dcerou Věrou. K dalším obětem patří např. také Helena Weilová, manželka Rudolfa Weila, majitele Drátovského mlýna.

Vzhledem k chybějícím materiálům je potřeba upozornit, že uvedení občané Písku do transportů nastoupili, ale jejich další osudy (data úmrtí) nám nejsou známa. Bez bližších dokumentů můžeme jen odhadovat, že zahynuli v rámci likvidace tzv. rodinného tábora v noci z 8. na 9. března 1944 nebo 10. až 12. července 1944, kdy bylo v plynových komorách povražděno tisíce osob z bývalého Československa. Svědectví poukazují na to, že oběti před smrtí zpívaly československou hymnu, židovskou hymnu (hatikvu) a internacionálu. Vzhledem k celkovému počtu obětí šlo o největší hromadnou vraždu československých občanů.

Lidé se zkušeností Osvětimi se shodují, že ostatní transporty trvaly nejméně dva dny. Příjezd se stal velmi překvapující – čekali je příslušníci SS, stráž a vězni v pruhořaných šatech. Těžko uvěřitelná pak byla pro vězně konfrontace s plynováním. Kolem objektů krematorií se šířil zápach a ve vzduchu bylo možné zachytit šedý prach ze spálených těl. Popel vřazovali vězni tábora do jam vedle krematorií. V takovýchto kulisách zemřela celá řada píseckých Židů. Rozhodující roli zde hrál často doktor Mengele, který na známé rampě (v provozu až od května 1944), prováděl selekce. Zde docházelo k rozhodnutí, zda bude jedinec poslán do plynové komory nebo na práci. Přezítí však neznamenal nějakou úlevu. Logika vyhlazení vedla k tomu, aby i přichází určení na práci zemřeli vyčerpáním nebo hladem.



Věra Kohnová, jedna z pravděpodobných obětí sekce BIIb. Archiv J. Bolardtové

Zvláštní osud čekal v Osvětimi píseckého rodáka a houslistu Ottu Sattlera. Společně se svým souputníkem z terezínského tábora kapely, pianistou Kurtem Mayerem, hrál na rampě ve chvíli, kdy do plynových komor odcházeli lidé, které znal. Kromě jiných, zažil poslední chvíle života jeho manželky a tří synů. Sám byl poslán do lágru, z osobních věcí mu zůstaly jen housle. Dobrá hudební reputace mu zachránila život. Nehrál už tolik pro vězně, jako tomu bylo v Terezíně, ale spíše pro své vězňáky. Společně s Mayerem se stali svědky zvrhlých nacistických zábav a orgií, kde museli vytvářet hudební kulisu.

Téma koncentračních a vyhlazovacích táborů je v souvislosti s Pískem zejména spojeno s Osvětimi. Ovšem píseční Židé umírali nejen tam.

JOSEF MOTYKA
Spolupracovník Prácheňského muzea v Písku



Hlavní brána tábora Auschwitz-Birkenau

Vítáme a loučíme se Narodili se:



14. 6. **Jiřině Beranové**, Veselíčko,
dcera **Marie Beranová**
16. 6. Bc. **Monice Tomanové**, Vlachovo Březí,
syn **Šimon Toman**
16. 6. **Roze Bukurov**, Ukrajina,
dcera **Rebeka Bukurov**
16. 6. **Gabriele Příbylové**, Písek,
dcera **Elena Šípalová**
16. 6. **Lucii Kovářové**, Písek, dcera **Lilien Nosková**
17. 6. **Lence Zýkové**, Srlín, syn **Jaroslav Souhrada**
18. 6. **Lucii Jirsově**, Nebahovy, syn **Antonín Jirsa**
18. 6. **Dominice Baloghové**, Písek,
syn **Vojtěch Kaufner**
19. 6. **Lucii Kostohryzové**, Písek, syn **Hynek Belák**
20. 6. **Evě Sosnové**, Domanice, dcera **Ester Šimová**
20. 6. **Anetě Joskové**, Písek, syn **Adam Chvála**
21. 6. **Denise Braunové**, Písek, syn **Alec Braun**
21. 6. **Martině Čupové**, Křešice,
syn **Dominik Koubec**
21. 6. Mgr. **Janě Kašpírkové**, Albrechtice n. Vlt.,
syn **Martin Kašpírek**
22. 6. **Michaela Laňkové**, Protivín,
dcera **Edita Komůrková**
22. 6. **Pavle Běhavé**, Láz, syn **Petr Běhavý**

22. 6. **Denise Matejácové**, Týn n. Vlt.,
dcera **Diana Kuncová**
23. 6. **Romaně Ludvové**, Tálín,
syn **Tomáš Rajtmajer**
23. 6. **Nicole Peškové**, Velké Nepodřice,
syn **Adam Pešek**
23. 6. **Věře Palmové**, Týn n. Vlt.,
dcera **Šárka Machálková**
23. 6. **Denise Kojetínové**, Struhý,
syn **Tobiáš Kojetín**
24. 6. **Lucii Sedláčkové**, Chlaponice,
dcera **Ella Horová**
25. 6. MUDr. **Lence Kleinové**, Vilice,
syn **Filip Neraď**
25. 6. Mgr. **Andree Lejčarové**, Milevsko,
syn **Jan Lejčar**
25. 6. **Evě Křenkové**, Hracholusky,
syn **Karel Křenek**
25. 6. **Petrě Kučerové**, Milevsko, syn **Jan Jelínek**
26. 6. **Vandě Houdkové**, Písek,
dcera **Barbora Houdková**

26. 6. MUDr. **Lence Čížkové**, Písek,
dcera **Julie Čížková**
26. 6. **Lence Pejškové**, Mladá Vožice,
syn **Ladislav Pejšek**
27. 6. **Martině Kobližkové**, Jetětice,
dcera **Ella Kobližková**
28. 6. **Kristýně Novákové**, Písek, syn **Adam Zvara**
29. 6. **Elišce Potůčkové**, Nišovice,
syn **Václav Potůček**
29. 6. **Zdeňce Batíkové**, Svatá Maří,
dcera **Eliška Čarková**
29. 6. **Emilii Chánové**, Prachovice,
dcera **Emily Chánová**
30. 6. Bc. **Kristýně Rosové**, Lhenice,
syn **Tomáš Pelda**
30. 6. Bc. **Šárce Doulové**, Vimperk,
dcera **Jasmína Doulová**
30. 6. **Ivě Stejskalové**, Chrásstany,
dcera **Adéla Stejskalová**
30. 6. **Sabině Uhlíkové**, Písek, syn **Šimon Uhlík**
1. 7. **Štěpánce Joskové**, Týn n. Vlt.,
syn **Dominik Joska**
2. 7. **Andree Tokarové**, Skály, syn **Andrej Tokar**
3. 7. Ing. **Lucii Dvořákové**, Milevsko,
syn **Norbert Hošek**
3. 7. MDDr. **Sabině Stýblové**, Písek,
syn **Patrik Mikolášek**
4. 7. **Kateřině Nikodemové**, Hodějov,
syn **Václav Nikodem**

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

14. 6. **Marie Pintérová**, Písek, 78 let
15. 6. **Františka Rusková**, Písek, 63 let
17. 6. **Zdeněk Vejšický**, Mirovice, 77 let
18. 6. **Margita Filipová**, Kestřany, 77 let
20. 6. **Milada Kacerovská**, Protivín, 91 let
21. 6. **Anna Kurfirstová**, Slabčice, 102 let
22. 6. **Václav Kafka**, Písek, 70 let
22. 6. **Emilie Harachová**, Písek, 93 let
22. 6. **Jana Hovorková**, Písek, 73 let

24. 6. Ing. **Jiří Mikát**, Vrcovice, 79 let
24. 6. **Jiří Hronek**, Písek, 78 let
25. 6. **Věra Procházková**, Kluky, 91 let
25. 6. **Jiří Škoch**, Písek, 84 let
26. 6. **Monika Lebedová**, Písek, 41 let
27. 6. **Jiřina Havlůvová**, Písek, 88 let
27. 6. **Eva Zárubová**, Písek, 79 let
27. 6. **Martin Dvořáček**, Praha, 53 let
28. 6. **Ludmila Horažďovská**, Písek, 101 let
29. 6. **Ludmila Křišťanová**, Protivín, 90 let
29. 6. **Václav Jiráň**, Písek, 93 let
30. 6. Mgr. **Blanka Baštová**, Březnice, 71 let

**Jakoukoli
inzerci,
poděkování,
reklamní články,
vzpomínky na
zesnulé, vzkazy,
nabídky aj.
v tištěném
Píseckém světě
i na webu www.
piseckysvet.cz
domluvíte na tel.
607 777 993
nebo e-mailem:
**inzerce@
piseckysvet.cz****

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH

Písek, Jeronýmova 312 Tel.: 382 213 541

Písek, Budějovická 436 Tel.: 382 224 477

MOBIL NONSTOP

606 627 983 • 602 553 056

e-mail: habich@habichps.cz

www.pohrebnisluzbapisek.cz

STÁLÁ SLUŽBA 24 hod. SOBOTY, NEDĚLE, SVÁTKY

Nejstarší a největší pohřební služba v Písku
48 let rodinné tradice v oboru pohřebnictví



Pohřební služba Ave Fenix s.r.o.

Písek, Harantova 415

IČO: 11642181, e-mail: avefenixps@seznam.cz,

web: www.psavenfenix.cz

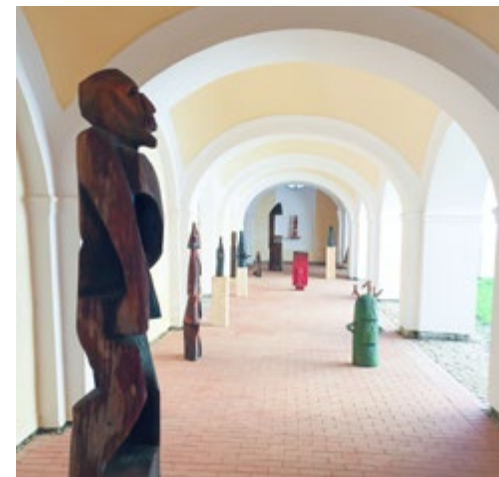
Sídlo firmy: Šumavská 614/6 České Budějovice

Nonstop linka: 720 284 921

Sochař Milan Doubrava – setkání po čase...

Letní setkání s dílem sochaře Milana Doubravy (1946 – 2017), v ambitech strakonického kostela Panny Marie Bolestné na Podsrpu mi připadalo, jako by stál vedle mne. Vernisáž se uskutečnila u příležitosti Noci kostelů.

Člověk a umělec, jenž nikdy nezmizí z mého vědomí spolu se vzpomínkami na několik výstav, které jsme společně uskutečnili. Milan Doubrava, rodák z Českých Budějovic vystudoval keramickou školu v Bechyni, ale nezůstal ve svém výtvarném vyjádření pouze u hlíny, našel svoje velké zálibení ve dřevě a tomuto materiálu zůstal obdivuhodně věrný. Nalézal v něm neustálou inspiraci, nechával promlouvat jeho přirozenou



matérii a někdy svoje sochy barevně pojednával a kombinoval s rozličnými materiály. Doubravovy sochy jsou veselé i smutné, tajemné i lyrické, mýtické i strašidelné, ale vždy ve svém konečném vyznění mile laskavé, vyzařující pozitivní energii, se kterou je divákovi velmi příjemné a chtěl by s ní setrvat co nejdéle. Milan Doubrava tvořil rovněž sochy i z betonu a v mnoha případech je usazoval přímo v krajině, stejně s pozoruhodným citem, tak jako naši předkové v době barokní. Jeho sochy nikdy nevznikaly rychle a náhodně. Jeho plastiky, ať už to byly portréty, či duchovní díla v krajině, byly vždy promyšlené do posledního detailu.

Výstava, kterou Doubravova rodina spolu s přáteli připravila, nese název „Snesitelná těžkost bytí“ a je k vidění do konce srpna na požádání, na tel. 606 907 595.

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště,
tel. 777 571 529,
info@strom-setkavani.cz,
www.strom-setkavani.cz.



- **Práce s dechem a emocemi, (individuální) konstelace** – Dita Macháčková,
dita.machackova@volny.cz
- **Hatha jóga** – Jana Kozová, www.jogapisek.cz
- **Jarka Olžbutová** – www.uvodnaru.cz
- **Poradna ájurvédy, ájurjóga**
– Radoslav Nahálka, www.ajurved.cz
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatni a sirupy
Katky Čákové, kacabacapova@seznam.cz
- **Výuka hry na kytaru a ukulele**
– Jirka Macháček, info@strom-setkavani.cz.



774 85 84 87

kontakt@hospic-pisek.cz

www.hospic-pisek.cz

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádce, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

5			4		3		6	
3		7		1			2	
				2		4	8	
		4			1			6
6			2		9			
	7		8			5	4	
	6	3			2			4
1			3	8				2
	2					3		9

	7				8		2	
				7			5	3
5		9	2				8	
		1				8		
2			4		1			
		7		2			1	9
6						7		5
	5			8		4		
	9			3				

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA



PÍSECKÝ OSTROV podle odborníků vznikl usazováním písku před velkým ohybem řeky Otavy, ještě v době, než byl pod městskými hradbami postaven na Otavě jez. Je doloženo, že v 18. století byl ostrov v soukromém majetku ... **/TAJENKA/**... V roce 1814 si zde ostrostřelci otevřeli dřevěnou střílnici, u které nechýběl pivní šenk a kuželník. V přízemí objektu byla tančírna, v prvním patře měli ostrostřelci spolkovou místnost. Ostrovu se začalo říkat Střelecký. Ze správných řešení zaslaných **DO ČTVRTKA 21. ČERVENCE** vylosujeme ČTYŘI výherce knížek z Albatrosu. Řešení pošlete mailem: **redakce@piseckysvet.cz**, nebo **SMS: 704 369 155**, nezapomeňte uvést **jméno, adresu a svůj telefon!**

BALDUNG, DUSL, VER, MOKO, OPS, ORB, APO, OSNE, TAA	ČLOVĚK MALÉHO VZRŮSTU	CUKR		ZKRATKA PRO POLYBU-TYLENE	ZN. AUTOMO-BILOVÝCH SVÍČEK	PLOUT		CESTOVÁNÍ DO PŘÍRODY	ŠPAŇ. EXKRÁ-LOVNA	ZN. STŘIBRA		VÝBORNĚ	ROSTLINNÉ PLETIVO POD KÚROU	PRIMÁT	ZVUK PADAJÍCÍCH KAPEK	AFRICKÝ SLOH
DESETINNÝ LOGARIT-MUS			HUDEBNÍ ZN. PRO PIANO PIANISSIMO				ČAJOVÁ RŮŽE				NOTESY					
ŘÍMSKY 49			NĚM. RENES. MALÍŘ				ČESKÝ MATEMATIK				POSMĚVÁ-ČEK					
			UNIVERZITNÍ ŠKOLNÍK								POSUNY NA ŠACHOV-NICI					
KOŘIST				CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO (1.6.)						TÍMTO ZPŮSOBEM OBEC U KAROL-VÝCH VARŮ				PŘED-LOŽKA		
				VÝTRUS VŘECKA-TÝCH HUB										ANGL. ČERVENÝ		
ŠVĚD. OBCHOD S NÁBYT-KEM					DĚDINY			UMÝVADLO							NEPRO-PUSTNÁ HORNINA	AUTOMA-TICKÉ NASTA-VOVÁNÍ TV STANIC
					ÍRÁNSKÉ SIDLO			ČÁSTI LODÍ								
Začátek tajenky													CITOSLOVCE ÚDIVU			
													SLITINA MĚDI S CINEM			
ODSEKAT							TVRZE					BÝT VZHŮRU				
							CĚVKA					PLOŠNÉ MÍRY				
KUPONOVÝ ÚSTRÍŽEK						VÁHOVÁ JEDNOTKA					PLOŠNÁ MÍRA			INIC. HERCE SOBOTY		
						KRAJ					DLABAJÍCÍ NÁSTROJ			POKRM		
	SLOVEN. NÁRODNÍ POVSTÁNÍ	NÁZEV HLÁSKY S			PYTLE S ŘEMENY					OTIS						
		LATINSKY JARO			KÓD JAZYKA ISLAND-ŠTINY					ZN. MANGANU					IMPÉRIUM	ALKIN
ZKR. SVĚTOVÉ STRANY			NÁBOŽEN-SKÝ OBRAZ						2. část tajenky							
			KONŽSKÉ SIDLO						EVROPAN							
NEZDRAVÉ								ODLIŠNÁ (SLOV.)				OMÁMIT				
								PROSTO-ROVÁ VELIKOST				DŘEVĚNÉ NÁDOBY NA PRANÍ PRÁDLA				
AKADE-MICKÝ FUNKCIO-NÁŘ										TELEVIZNÍ ZPRAVO-DAJSTVÍ			SÍDLA SLUCHU			
										DOUŠKA V DOPISE			MEZINÁ-RODNÍ KÓD MONAKA			
	LIHOVINA	NÁZEV ZNAČKY DRASLÍKU			FR. ŘEKA			FIBICHOVA SKLADBA						NÁZEV ZN. DUSÍKU		
		ČÁSTI ATOMU			TA I ONA			ZDÁNLIVĚ						BÝVALÉ SIDLO PAPEŽŮ		
FILIPÍNSKÁ SOPKA				INICIÁLY HERCE VETČEHÉHO			SLOVEN. POLIT. STRANA				ZKR. PRO PŘÍBLIŽNĚ				LET. SPOL. AUSTRÁLIE	HOVĚZÍ DOBYTEK
				KÓD GUATEMALY			TĚLOCVIČNÝ PRVEK				OSTROV NOVÝCH HEBRID					
INIC. HERCE RODENA			KÓD VELKÉ BRITÁNIE			LET. SPOL. AUSTRÁLIE				OPATŘIT PODKOVAMI						
			MUŽSKÉ JMÉNO			DRUH PEČIVA (HOVOR)				DOMÁCKY NANETA						
Konec tajenky													REZIGNO-VANÝ SOUHLAS			
													FR. ŘEKA			
ČÁST MOLEKULY					LUTEINI-ZACNÍ HORMON			POPRAVČÍ				MLADÍK (NÁREČNĚ)				
					ŘÍMSKY 12			DOMÁCKY ISABELA				ŘÍMSKÁ BOHYNĚ ÚRODY				
VEŘEJNÁ OBCHODNÍ SPOLEČ-NOST (ZKRATKA)				ZN. XENONU			EL. NABITÁ ČÁSTICE				ZKR. SVĚTOVÉ ORGANIZACE				CELNÍ KÓD UKRAJINY	CHEM. ZN. THALIA
							ANGL. ONO				SLOVEN. POLNÍ MÍRA					
UMÍNĚNÝ ZÁPOR				AFRICKÝ PTÁK					SKANOUT							
TYFUS				MEZINÁR. SDRUŽENÍ LETECKÉ DOPRAVY				SLAVNÝ LONDÝN-SKÝ FOTBAL. KLUB								